



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

11. december 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 424/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 424/02	Sag C-531/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. oktober 2017 — Elda Otero Ramos mod Servicio Galego de Saúde og Instituto Nacional de la Seguridad Social (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 92/85/EØF — artikel 4, stk. 1 — beskyttelse af arbejdstageres sikkerhed og sundhed — ammende arbejdstager — vurdering af, hvilke risici stillingen indebærer — indsigelse fra den berørte arbejdstager — direktiv 2006/54/EF — artikel 19 — ligebehandling — forskelsbehandling på grundlag af køn — bevisbyrde)	2
2017/C 424/03	Sag C-65/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. oktober 2017 — Istanbul Lojistik Ltd mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet — artikel 9 — afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet — artikel 4, 5 og 7 — toldunion — transport ad landevej — afgift på motorkøretøjer — opkrævning med hensyn til tunge køretøjer, der er indregistreret i Tyrkiet og under transit kører gennem Ungarn)	3

2017/C 424/04	Sag C-101/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. oktober 2017 — SC Paper Consult SRL mod Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — ret til fradrag — betingelser for udøvelse — artikel 273 — nationale foranstaltninger — bekæmpelse af svig og afgiftsunddragelse — faktura udstedt af en afgiftspligtig person, der er erklæret »inaktiv« af skattemyndighederne — risiko for svig — nægtelse af retten til fradrag — proportionalitet — nægtelse af at tage hensyn til beviser for, at der ikke foreligger svig eller tab af afgiftsindtægter — begrænsning af de tidsmæssige virkninger af den dom, der skal afsiges — foreligger ikke)	3
2017/C 424/05	Sag C-194/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. oktober 2017 — Bolagsupplysningen OÜ og Ingrid Ilsjan mod Svensk Handel AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Riigikohus — Estland) (Præjudiciel afgørelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EU) nr. 1215/2012 — artikel 7, nr. 2) — specielle kompetenceregler i sager om erstatning uden for kontrakt — påvirkning af en juridisk persons rettigheder ved offentliggørelse på internettet af påståede urigtige oplysninger om vedkommende og ved manglende fjernelse af kommentarer om vedkommende — stedet for skadens indtræden — centrum for denne persons interesser)	4
2017/C 424/06	Sag C-198/16 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. oktober 2017 — Agriconsulting Europe SA mod Europa-Kommissionen (Appel — Unionens ansvar uden for kontrakt — offentlig tjenesteydelseskontrakt — operationel teknisk bistand til oprettelse og drift af en netværksfacilitet til støtte for det europæiske innovationspartnerskab (EIP) »produktivitet og bæredygtighed inden for landbrug« — afvisning af et bud fra en tilbudsgiver — unormalt lavt bud — kontradiktorisk procedure	5
2017/C 424/07	Sag C-200/16: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Securitas — Serviços e Tecnologia de Segurança SA mod ICTS Portugal — Consultadoria de Aviação Comercial SA og Arthur George Resendes m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal) (»Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/23/EF — artikel 1, stk. 1 — overførsler af virksomheder eller bedrifter — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — erhververens forpligtelse til at overtage arbejdstagerne — vagt- og sikkerhedstjenesteydelser, som udføres af en virksomhed — udbud — tildeling af kontrakten til en anden virksomhed — ingen overtagelse af personalet — national bestemmelse, der udelukker en erhvervsdrivendes tab af en klient efter tildeling af kontrakten til en anden erhvervsdrivende fra »begrebet overførsel af virksomheder eller bedrifter«)	5
2017/C 424/08	Sag C-231/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. oktober 2017 — Merck KGaA mod Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp og MSD Sharp & Dohme GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 207/2009 — EU-varemærker — artikel 109, stk. 1 — civile søgsmål baseret på EU-varemærker og på nationale varemærker — litispændens — begrebet »der har samme genstand og hviler på samme retsgrundlag« — anvendelse af navnet »Merck« i domænenavne og online medieplatforme — søgsmål baseret på et nationalt varemærke efterfulgt af et søgsmål baseret på et EU-varemærke — erklæring om inkompetence — rækkevidde)	6
2017/C 424/09	Sag C-281/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. oktober 2017 — Vereniging Hoekschewaards Landschap mod Staatssecretaris van Economische Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/72 — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det atlantiske biogeografiske område — mindske af en lokalitets område — videnskabelig fejl — gyldighed)	7
2017/C 424/10	Sag C-295/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. oktober 2017 — Europamur Alimentación SA mod Dirección General de Comercio y Protección del Consumidor de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo de Murcia — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2005/29/EF — virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne — direktivets anvendelsesområde — salg fra en grossist til detailhandlere — Domstolens kompetence — national lovgivning, der indeholder et generelt forbud mod salg med tab — undtagelser baseret på kriterier, som ikke er fastsat i nævnte direktiv)	8

2017/C 424/11	Sag C-303/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. oktober 2017 — Solar Electric Martinique mod Ministre des Finances et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — sjette momsdirektiv — direktiv 2006/112/EF — byggearbejder — franske oversøiske departementer — bestemmelser, der er gjort anvendelige af national ret — salg og installation på ejendomme — betegnelse som en enkelt ydelse — manglende kompetence)	8
2017/C 424/12	Sag C-383/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. oktober 2017 — Vion Livestock BV mod Staatssecretaris van Economische Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — fælles markedsordning — beskyttelse af dyr under transport — eksportrestitutioner — forordning (EU) nr. 817/2010 — forordning (EF) nr. 1/2005 — pligt til at ajourføre en kopi af logbogen frem til dyrenes ankomst til stedet for den første aflæsning i det endelige bestemmelsestredjeland — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)	9
2017/C 424/13	Sag C-409/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. oktober 2017 — Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Ethnikis paideias kai Thriskevmaton mod Maria-Eleni Kalliri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulío tis Epikrateias — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 76/207/EØF — ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og erhverv — forskelsbehandling på grundlag af køn — optagelsesprøve til en medlemsstats politiskole — denne medlemsstats lovgivning, som pålægger alle ansøgere til denne optagelsesprøve et krav om minimumshøjde)	10
2017/C 424/14	Sag C-425/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Hansruedi Raimund mod Michaela Aigner (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 96, litra a) — krænkelssøgsmål — artikel 99, stk. 1 — gyldighedsformodning — artikel 100 — modkrav om ugyldighed — forholdet mellem et krænkelssøgsmål og et modkrav om ugyldighed — procesautonomi)	10
2017/C 424/15	Sag C-522/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. oktober 2017 — A mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion og fælles toldtarif — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 201, stk. 3, andet afsnit, og artikel 221, stk. 3 og 4 — forordning (EØF) nr. 2777/75 — forordning (EF) nr. 1484/95 — tillægsimporttold — kunstigt arrangement for at undgå skyldig tillægstold — de oplysninger, der ligger til grund for en toldangivelse, er forkerte — personer, der kan gøres ansvarlige for toldskylden — forældelsesfrist)	11
2017/C 424/16	Sag C-556/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Lutz GmbH mod Hauptzollamt Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — toldunion — den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — toldpositioner — underposition 6212 20 00 (»panties») — forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur — forklarende bemærkninger til det harmoniserede system)	12
2017/C 424/17	Sag C-573/16: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Air Berlin plc mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — afgifter — kapitaltilførsel — pålæggelse af afgift på 1,5 % af overdragelsen til en clearingtjeneste (clearance service) af nyudstedte aktier eller aktier, der er noteret på en medlemsstats børs)	13
2017/C 424/18	Sag C-598/16 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Viktor Fedorovych Yanukovych mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Republikken Polen (Appel — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet)	13

2017/C 424/19	Sag C-599/16 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Oleksandr Viktorovych Yanukovych mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indekrydsningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet) .	14
2017/C 424/20	Sag C-192/16: Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 12. oktober 2017 — Stephen Fisher, Anne Fisher og Peter Fisher mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — artikel 355, stk. 3, TEUF — Gibraltars status — artikel 49 TEUF — artikel 63 TEUF — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — rent intern situation)	14
2017/C 424/21	Sag C-549/16: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 12. oktober 2017 — Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano mod Palais Kaiserkrone Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 401 — begrebet »omsætningsafgift« — udlejning af fast ejendom, der anvendes til erhvervsvirksomhed — opkrævning af en registreringsafgift og moms)	15
2017/C 424/22	Sag C-640/16 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. oktober 2017 — Greenpeace Energy eG mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — statsstøtte — annulationssøgsmål — artikel 263 TEUF — formaliteten — støtte, som Det Forenede Kongerige påtænker at tildele Hinkley Point C Nuclear Power Station — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — søgsmålskompetence — sagsøgeren ikke individuelt berørt)	16
2017/C 424/23	Sag C-166/17: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. oktober 2017 — Sportingbet PLC og Internet Opportunity Entertainment Ltd mod Santa Casa da Misericórdia de Lisboa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — drift af hasardspil via internettet — national lovgivning, der fastsætter et statsligt monopol — artikel 99 i Domstolens procesreglement — spørgsmål, der er identisk med et spørgsmål, Domstolen allerede har afgjort, eller hvis besvarelse klart kan udledes af retspraksis — artikel 102 TEUF og artikel 106, stk. 1, TEUF — misbrug af dominerende stilling — national lovgivning, der forbyder reklamer for hasardspil med undtagelse af spil, der organiseres af en eneudbyder, som er underlagt en snæver kontrol fra de offentlige myndigheders side, og som er blevet tildelt eneretten til at organisere disse spil — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — spørgsmål, som åbenbart ikke kan antages til realitetsbehandling)	16
2017/C 424/24	Sag C-519/17 P: Appel iværksat den 30. august 2017 af L'Oréal til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. juni 2017 i sag T-181/16 — L'Oréal mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	17
2017/C 424/25	Sag C-522/17 P: Appel iværksat den 30. august 2017 af L'Oréal til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. juni 2017 i sag T-179/16 — L'Oréal mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	17
2017/C 424/26	Sag C-523/17 P: Appel iværksat den 30. august 2017 af L'Oréal til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. juni 2017 i sag T-180/16 — L'Oréal mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	18
2017/C 424/27	Sag C-524/17 P: Appel iværksat den 30. august 2017 af L'Oréal til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. juni 2017 i sag T-182/16 — L'Oréal mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	19
2017/C 424/28	Sag C-525/17 P: Appel iværksat den 30. august 2017 af L'Oréal til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. juni 2017 i sag T-183/16 — L'Oréal mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	19

2017/C 424/29	Sag C-533/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 11. september 2017 — Anja Oehlke og Wolfgang Oehlke mod TUIfly GmbH	20
2017/C 424/30	Sag C-534/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 11. september 2017 — Ursula Kaufmann og Viktor Schay mod TUIfly GmbH	20
2017/C 424/31	Sag C-537/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 12. september 2017 — Claudia Wegener mod Royal Air Maroc SA	21
2017/C 424/32	Sag C-563/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 25. september 2017 — Associação Peço a Palavra o.a. mod Conselho de Ministros . .	22
2017/C 424/33	Sag C-568/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 27. september 2017 — Staatssecretaris van Financiën mod L.W. Geelen	23
2017/C 424/34	Sag C-579/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeits- und Sozialgericht Wien (Østrig) den 3. oktober 2017 — BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse mod Gradbenišvo Korana d.o.o.	23
2017/C 424/35	Sag C-582/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. oktober 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mod H.	24
2017/C 424/36	Sag C-583/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. oktober 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mod R.	25
2017/C 424/37	Sag C-592/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 12. oktober 2017, Skatteministeriet mod Baby Dan A/S	25
2017/C 424/38	Sag C-611/17: Sag anlagt den 23. oktober 2017 — Den Italienske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union	26

Retten

2017/C 424/39	Sag T-704/14: Rettens dom af 26. oktober 2017 — Marine Harvest mod Kommissionen (Konkurrence — fusioner — afgørelse om pålæggelse af en bøde for at gennemføre en fusion, inden den er blevet anmeldt og godkendt — artikel 4, stk. 1, artikel 7, stk. 1 og 2, og artikel 14 i forordning (EF) nr. 139/2004 — uagtsomhed — princippet ne bis in idem — overtrædelsens grovhed — bødens størrelse)	28
2017/C 424/40	Sag T-394/15: Rettens dom af 26. oktober 2017 — KPN mod Kommissionen (Konkurrence — fusioner — det nederlandske marked for tv- og telekommunikationstjenester — afgørelse, hvorved en fusion erklæres forenelig med det indre marked og EØS-aftalen — tilsagn — begrundelsespligt — relevant marked — vertikale virkninger — judicial kontrol)	28
2017/C 424/41	Sag T-685/15: Rettens dom af 26. oktober 2017 — Sulayr Global Service mod EUIPO — Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket sulayr GLOBAL SERVICE — ældre nationalt ordmærke SULAYR — relativ registreringshindring — manglende lighed mellem tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	29
2017/C 424/42	Sag T-26/16: Rettens dom af 25. oktober 2017 — Grækenland mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — uregelmæssigheder ved fastsættelsen af fordringernes størrelse — forsinkelser i inddrivelsesproceduren — ingen modregning mellem fonde — fastsættelse af rentebeløbet — proportionalitet — fast finansiel korrektion — artikel 31-33 i forordning (EF) nr. 1290/2005 — individuelle situationer)	30

2017/C 424/43	Sag T-330/16: Rettens dom af 26. oktober 2017 — Hello Media Group mod EUIPO — Hola (#hello digitalmente diferentes) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket #hello digitalmente diferentes — de ældre EU-figurmærker og det ældre EU-ordmærke HELLO! — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — udskiftning af en part i sagen]	30
2017/C 424/44	Sag T-331/16: Rettens dom af 26. oktober 2017 — Hello Media Group mod EUIPO — Hola (#hello media group) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket #hello media group — de ældre EU-figurmærker og det ældre EU-ordmærke HELLO! — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	31
2017/C 424/45	Sag T-431/16: Rettens dom af 26. oktober 2017 — VIMC mod Kommissionen (Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — markedet for privat pleje — artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003 — afgørelse om afvisning af en klage — en konkurrencemyndighed i en medlemsstats behandling af sagen)	31
2017/C 424/46	Sag T-551/16: Rettens dom af 25. oktober 2017 — Lucaccioni mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — udsættelse for asbest og andre stoffer — erhvervssygdom — vedtægtens artikel 73 — den fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervssygdomme — artikel 14 — artikel 266 TEUF — magtfordrejning — lægeudvalg — kollegialitetsprincip — tilsidesættelse af lægeudvalgets mandat — begrundelsespligt — erstatningssøgsmål — procedurens varighed — ikke-økonomisk tab)	32
2017/C 424/47	Sag T-601/16: Rettens dom af 26. oktober 2017 — Paraskevaidis mod Cedefop (Personalesag — tjenestemænd — Cedefop — forfremmelse — forfremmelsesåret 2015 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 12 — vedtægtens artikel 44 og 45 — sammenligning af fortjenester — begrundelsespligt — stiltiende afslag på klagen — ansvar)	33
2017/C 424/48	Sag T-706/16 P: Rettens dom af 26. oktober 2017 — HB mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2014 — sammenligning af fortjenester — forskelsbehandling på grundlag af køn — retlig fejl)	33
2017/C 424/49	Sag T-844/16: Rettens dom af 26. oktober 2017 — Alpirsbacher Klosterbräu Glauner mod EUIPO (Klosterstoff) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Klosterstoff — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — varemærke, som vil kunne vildlede offentligheden — artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning (EU) 2017/1001] — EUIPO's tidligere praksis]	34
2017/C 424/50	Sag T-857/16: Rettens dom af 26. oktober 2017 — Erdinger Weißbräu Werner Brombach mod EUIPO (Formen på et stort glas) (EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — tredimensionalt varemærke — formen på et stort glas — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	35
2017/C 424/51	Sag T-109/10: Rettens kendelse af 13. september 2017 — Luxembourg mod Kommissionen (Annul创新ssøgsmål — EFRU — nedsættelse af finansielt tilskud — Interreg II/C-programmet »oversvømmelser Rhinen-Meuse« — manglende overholdelse af fristen for vedtagelse af en afgørelse — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter — åbenbart, at sagen skal tages til følge)	35
2017/C 424/52	Sag T-119/10: Rettens kendelse af 13. september 2017 — Nederlandene mod Kommissionen (Annul创新ssøgsmål — EFRU — nedsættelse af finansiel støtte — Interreg II-programmet/C »Oversvømmelser Rhinen-Meuse« — manglende overholdelse af fristen for vedtagelse af en afgørelse — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter — åbenbart, at sagen skal tages til følge)	36

2017/C 424/53	Sag T-746/16: Rettens kendelse af 17. oktober 2017 — Andreassons Åkeri m.fl. mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — social sikring — Kommissionens beslutning om at afslutte en EU-pilotprocedure — henlæggelse af en klage — Kommissionens afslag på at iværksætte en traktatbrudsprocedure — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — ikke umiddelbart berørt — åbenbart afvisningsgrundlag — påstand om idømmelse af påbud — Domstolen åbenbart inkompetent)	37
2017/C 424/54	Sag T-528/17: Sag anlagt den 7. august 2017 — Ballesté Torralba m.fl. mod SRB	37
2017/C 424/55	Sag T-538/17: Sag anlagt den 5. august 2017 — Jess Liberty mod SRB	38
2017/C 424/56	Sag T-545/17: Sag anlagt den 7. august 2017 — Afectados Banco Popular mod SRB	38
2017/C 424/57	Sag T-555/17: Sag anlagt den 16. august 2017 — TW m.fl. mod SRB	39
2017/C 424/58	Sag T-613/17: Sag anlagt den 4. august 2017 — La Guirigaña m.fl. mod EIB og SRB	40
2017/C 424/59	Sag T-640/17: Sag anlagt den 20. september 2017 — Escriba Serra m.fl. mod Kommissionen og SRB	40
2017/C 424/60	Sag T-643/17: Sag anlagt den 21. september 2017 — Euroways mod Kommissionen og SRB	41
2017/C 424/61	Sag T-659/17: Sag anlagt den 28. september 2017 — Vallina Fonseca mod SRB	42
2017/C 424/62	Sag T-660/17: Sag anlagt den 28. september 2017 — Miralla Inversiones mod Kommissionen og SRB	42
2017/C 424/63	Sag T-661/17: Sag anlagt den 29. september 2017 — Fundación Agustín de Betancourt mod SRB	43
2017/C 424/64	Sag T-662/17: Sag anlagt den 28. september 2017 — Link Flexible Sicav m.fl. mod SRB	44
2017/C 424/65	Sag T-663/17: Sag anlagt den 27. september 2017 — Sahece m.fl. mod SRB	44
2017/C 424/66	Sag T-664/17: Sag anlagt den 27. september 2017 — eSlovensko mod Kommissionen	45
2017/C 424/67	Sag T-670/17: Sag anlagt den 29. september 2017 — LG Vaquero Aviación m.fl. mod SRB	46
2017/C 424/68	Sag T-671/17: Sag anlagt den 28. september 2017 — Turbo-K International mod EUIPO — Turbo-K (TURBO-K)	46
2017/C 424/69	Sag T-675/17: Sag anlagt den 29. september 2017 — Aplicacions de Servei Monsan m.fl. mod SRB	47
2017/C 424/70	Sag T-678/17: Sag anlagt den 3. oktober 2017 — Minera Catalano Aragonesa og Luengo Martínez mod Kommissionen og SRB	48
2017/C 424/71	Sag T-679/17: Sag anlagt den 3. oktober 2017 — Grupo Villar Mir mod SRB	48
2017/C 424/72	Sag T-680/17: Sag anlagt den 4. oktober 2017 — Helibética mod SRB	49

2017/C 424/73	Sag T-685/17: Sag anlagt den 4. oktober 2017 — Miralla Inversiones mod SRB	50
2017/C 424/74	Sag T-686/17: Sag anlagt den 4. oktober 2017 — Policlínico Centro Médico de Seguros og Medicina Asturiana mod SRB	50
2017/C 424/75	Sag T-695/17: Sag anlagt den 9. oktober 2017 — Italien mod Kommissionen	51
2017/C 424/76	Sag T-702/17: Sag anlagt den 12. oktober 2017 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — Papouis Dairies (Papouis Halloumi)	53
2017/C 424/77	Sag T-704/17: Sag anlagt den 9. oktober 2017 — Spanien mod Kommissionen	53
2017/C 424/78	Sag T-705/17: Sag anlagt den 5. oktober 2017 — Temes Rial m.fl. mod SRB	54
2017/C 424/79	Sag T-707/17: Sag anlagt den 11. oktober 2017 — Euroways mod SRB	55
2017/C 424/80	Sag T-718/17: Sag anlagt den 19. oktober 2017 — Italien mod Kommissionen	55
2017/C 424/81	Sag T-721/17: Sag anlagt den 17. oktober 2017 — Topor-Gilka mod Rådet	56
2017/C 424/82	Sag T-722/17: Sag anlagt den 17. oktober 2017 — WO Technopromexport mod Rådet	57
2017/C 424/83	Sag T-243/17: Rettens kendelse af 18. oktober 2017 — Ecolab Deutschland og Lysoform Dr. Hans Rosemann mod ECHA	59

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 424/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 412 af 4.12.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 402 af 27.11.2017

EUT C 392 af 20.11.2017

EUT C 382 af 13.11.2017

EUT C 374 af 6.11.2017

EUT C 369 af 30.10.2017

EUT C 357 af 23.10.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. oktober 2017 — Elda Otero Ramos mod Servicio Galego de Saúde og Instituto Nacional de la Seguridad Social (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanien)

(Sag C-531/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 92/85/EØF — artikel 4, stk. 1 — beskyttelse af arbejdstageres sikkerhed og sundhed — ammende arbejdstager — vurdering af, hvilke risici stillingen indebærer — indsigelse fra den berørte arbejdstager — direktiv 2006/54/EF — artikel 19 — ligebehandling — forskelsbehandling på grundlag af køn — bevisbyrde)

(2017/C 424/02)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elda Otero Ramos

Sagsøgte: Servicio Galego de Saúde og Instituto Nacional de la Seguridad Social

Konklusion

- 1) Artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at den finder anvendelse på en situation som den, der er omhandlet i hovedsagen, hvor en arbejdstager, der ammer, for en national domstol eller for enhver anden kompetent myndighed i den berørte medlemsstat anfører vurderingen af, hvilke risici den pågældendes stilling indebærer, idet vurderingen ikke blev udført i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer.
- 2) Artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54 skal fortolkes således, at det i en situation som den, der er omhandlet i hovedsagen, påhviler den berørte arbejdstager at påvise de faktiske omstændigheder, der kan indikere, at vurderingen af, hvilke risici hendes stilling indebærer, ikke er blevet udført i overensstemmelse med kravene i artikel 4, stk. 1, i direktiv 92/85, og som derfor giver anledning til at formode, at der foreligger direkte forskelsbehandling på grundlag af køn som omhandlet i direktiv 2006/54, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. Det påhviler herefter indstævnte at bevise, at den nævnte risikovurdering er udført i overensstemmelse med kravene i denne bestemmelse, og at der følgelig ikke er sket en krænkelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.

⁽¹⁾ EUT C 429 af 21.12.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. oktober 2017 — Istanbul Lojistik Ltd mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-65/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet — artikel 9 — afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet — artikel 4, 5 og 7 — toldunion — transport ad landevej — afgift på motorkøretøjer — opkrævning med hensyn til tunge køretøjer, der er indregistreret i Tyrkiet og under transit kører gennem Ungarn)

(2017/C 424/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Istanbul Lojistik Ltd

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Konklusion

Artikel 4 i afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 22. december 1995 om iværksættelse af slutfasen af toldunionen skal fortolkes således, at en afgift på motorkøretøjer som den i hovedsagen omhandlede, som skal betales af indehavere af tunge køretøjer indregistreret i Tyrkiet, der kører gennem Ungarn i transit, udgør en afgift med tilsvarende virkning som told.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. oktober 2017 — SC Paper Consult SRL mod Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien)

(Sag C-101/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — ret til fradrag — betingelser for udøvelse — artikel 273 — nationale foranstaltninger — bekæmpelse af svig og afgiftsunddragelse — faktura udstedt af en afgiftspligtig person, der er erklæret »inaktiv« af skattemyndighederne — risiko for svig — nægtelse af retten til fradrag — proportionalitet — nægtelse af at tage hensyn til beviser for, at der ikke foreligger svig eller tab af afgiftsindtægter — begrænsning af de tidsmæssige virkninger af den dom, der skal afsiges — foreligger ikke)

(2017/C 424/04)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Paper Consult SRL

Sagsøgte: Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en afgiftspligtig person nægtes retten til at fradrage merværdiafgift med den begrundelse, at den erhvervsdrivende, som har leveret en tjenesteydelse til ham mod faktura med angivelse af udgiften og merværdiafgiften, er blevet erklæret inaktiv af skattemyndighederne i en medlemsstat, idet denne erklæring om inaktivitet er offentlig og tilgængelig på internettet for alle afgiftspligtige personer i denne stat, når denne nægtelse er systematisk og definitiv, idet den ikke giver mulighed for at fremlægge bevis for, at der ikke foreligger svig eller tab af afgiftsindtægter.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. oktober 2017 — Bolagsupplysningen OÜ og Ingrid Ilsjan mod Svensk Handel AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Riigikohus — Estland)

(Sag C-194/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel afgørelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EU) nr. 1215/2012 — artikel 7, nr. 2) — specielle kompetenceregler i sager om erstatning uden for kontrakt — påvirkning af en juridisk persons rettigheder ved offentliggørelse på internettet af påståede urigtige oplysninger om vedkommende og ved manglende fjernelse af kommentarer om vedkommende — stedet for skadens indtræden — centrum for denne persons interesser)

(2017/C 424/05)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Riigikohus

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bolagsupplysningen OÜ og Ingrid Ilsjan

Sagsøgt: Svensk Handel AB

Konklusion

1) Artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en juridisk person, hvis personlige rettigheder hævdes at være blevet krænket ved offentliggørelse af urigtige oplysninger om vedkommende på internettet og ved undladelse af at fjerne kommentarer om vedkommende, kan indgive et søgsmål med henblik på berigtigelse af disse oplysninger og fjernelse af disse kommentarer og opnåelse af fuld erstatning for det lidte tab for retterne i den medlemsstat, hvori centrum for dennes interesser befinder sig.

Når den pågældende juridiske person udøver størstedelen af sine aktiviteter i en anden medlemsstat end den, hvori denne har sit vedtægtsmæssige hjemsted, kan denne person sagsøge den formodede gerningsmand til krænkelsen i den anden medlemsstat i henhold til stedet for skadens indtræden.

- 2) Artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en person, som hævder, at hans personlige rettigheder er blevet krænkede ved offentliggørelse af urigtige oplysninger om vedkommende på internettet og gennem manglende fjernelse af kommentarer om vedkommende, ikke kan anlægge sag med påstand om berigtigelse af de urigtige oplysninger og fjernelse af kommentarerne ved retterne i enhver medlemsstat, på hvis område de på internettet offentliggjorte oplysninger er eller var tilgængelige.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. oktober 2017 — Agriconsulting Europe SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-198/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — Unionens ansvar uden for kontrakt — offentlig tjenesteydelseskontrakt — operationel teknisk bistand til oprettelse og drift af en netværksfacilitet til støtte for det europæiske innovationspartnerskab (EIP) »produktivitet og bæredygtighed inden for landbrug« — afvisning af et bud fra en tilbudsgiver — unormalt lavt bud — kontradiktorisk procedure

(2017/C 424/06)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Agriconsulting Europe SA (ved avvocato R. Sciaudone)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Di Paolo og F. Moro, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Agriconsulting Europe SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 1.8.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Securitas — Serviços e Tecnologia de Segurança SA mod ICTS Portugal — Consultadoria de Aviação Comercial SA og Arthur George Resendes m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal)

(Sag C-200/16) ⁽¹⁾

(»Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/23/EF — artikel 1, stk. 1 — overførsler af virksomheder eller bedrifter — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — erhververens forpligtelse til at overtage arbejdstagerne — vagt- og sikkerhedstjenesteydelser, som udføres af en virksomhed — udbud — tildeling af kontrakten til en anden virksomhed — ingen overtagelse af personalet — national bestemmelse, der udelukker en erhvervsdrivendes tab af en klient efter tildeling af kontrakten til en anden erhvervsdrivende fra »begrebet overførsel af virksomheder eller bedrifter«)

(2017/C 424/07)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Securitas — Serviços e Tecnologia de Segurança SA

Sagsøgte: ICTS Portugal — Consultadoria de Aviação Comercial SA og Arthur George Resendes m.fl.

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at en situation, hvori en ordregiver har opsagt en kontrakt om levering af overvågnings- og vagttjenesteydelser på dennes faciliteter, der var indgået med én virksomhed, og herefter har indgået en ny kontrakt om udførelse af denne ydelse med en anden virksomhed, der afviser at overtage den førstnævnte virksomheds ansatte, er omfattet af begrebet »overførsel af virksomheder eller bedrifter« som omhandlet i denne bestemmelse, når denne anden virksomhed har overtaget det nødvendige udstyr for at udføre denne ydelse.
- 2) Artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, der foreskriver, at en erhvervsdrivendes tab af en klient efter tildeling af en tjenesteydelseskontrakt til en anden erhvervsdrivende ikke er omfattet af begrebet »overførsel af virksomheder eller bedrifter« som omhandlet i denne artikel 1, stk. 1.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. oktober 2017 — Merck KGaA mod Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp og MSD Sharp & Dohme GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-231/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 207/2009 — EU-varemærker — artikel 109, stk. 1 — civile søgsmål baseret på EU-varemærker og på nationale varemærker — litispændens — begrebet »der har samme genstand og hviler på samme retsgrundlag« — anvendelse af navnet »Merck« i domænenavne og online medieplatforme — søgsmål baseret på et nationalt varemærke efterfulgt af et søgsmål baseret på et EU-varemærke — erklæring om inkompetence — rækkevidde)

(2017/C 424/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Merck KGaA

Sagsøgte: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp og MSD Sharp & Dohme GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 109, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker skal fortolkes således, at den heri opstillede betingelse om, at der skal være tale om krav, »der har samme genstand og hviler på samme retsgrundlag«, alene er opfyldt, når krav vedrørende krænkelse, som fremsættes mellem de samme parter for retterne i forskellige medlemsstater, på grundlag af henholdsvis et nationalt varemærke og et EU-varemærke, vedrører en påstået krænkelse af et nationalt varemærke og et identisk EU-varemærke på de samme medlemsstaters område.

- 2) Artikel 109, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 skal fortolkes således, at når krav — det ene på grundlag af et nationalt varemærke og en påstået krænkelse på en medlemsstats område og det andet på grundlag af et EU-varemærke og en påstået krænkelse på hele Unionens område — fremsættes mellem de samme parter for retterne i forskellige medlemsstater, skal den ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst, erklære sig inkompetent med hensyn til den del af kravet, der vedrører den medlemsstats område, som der er henvist til i det krav om krænkelse, der er fremført for den ret, ved hvilken sagen er anlagt først.
- 3) Artikel 109, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 skal fortolkes således, at den deri omhandlede betingelse om, at der skal være tale om krav, »der har samme genstand og hviler på samme retsgrundlag«, ikke længere er opfyldt, når de i bestemmelsen omhandlede krav ikke længere vedrører en påstået krænkelse af et nationalt varemærke, der er identisk med et EU-varemærke på de samme medlemsstats område, fordi den delvise ophævelse, som en sagsøger gyldigt har foretaget af en sag om krænkelse, der er baseret på et EU-varemærke, og hvori der indledningsvis blev nedlagt påstand om at forbyde anvendelsen af dette varemærke på Unionens område, vedrører den medlemsstats område, som den sag, der er baseret på et nationalt varemærke og anlagt ved den første ret, tager sigte på, og hvormed der er nedlagt påstand om forbud mod anvendelsen af det omhandlede varemærke på det nationale område.
- 4) Artikel 109, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 skal fortolkes således, at i tilfælde af identitet mellem et EU-varemærke og et nationalt varemærke skal den ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst, alene erklære sig inkompetent til fordel for den ret, ved hvilken sagen er anlagt først, såfremt disse varemærker gælder for varer eller tjenesteydelser af samme art.

(¹) EUT C 279 af 1.8.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. oktober 2017 — Vereniging Hoekschewaards Landschap mod Staatssecretaris van Economische Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-281/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/72 — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det atlantiske biogeografiske område — mindskelse af en lokalitets område — videnskabelig fejl — gyldighed)

(2017/C 424/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vereniging Hoekschewaards Landschap

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken

Konklusion

Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/72 af 3. december 2014 om vedtagelse af ottende ajourførte liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det atlantiske biogeografiske område er ugyldig, for så vidt som Haringvliet-lokaliteten (NL 1000015) ved denne afgørelse er blevet opført på denne liste, uden at Leenheerenpolder udgør en del deraf.

(¹) EUT C 279 af 1.8.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. oktober 2017 — Europamur Alimentación SA mod Dirección General de Comercio y Protección del Consumidor de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo de Murcia — Spanien)

(Sag C-295/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2005/29/EF — virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne — direktivets anvendelsesområde — salg fra en grossist til detailhandlere — Domstolens kompetence — national lovgivning, der indeholder et generelt forbud mod salg med tab — undtagelser baseret på kriterier, som ikke er fastsat i nævnte direktiv)

(2017/C 424/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo de Murcia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Europamur Alimentación SA

Sagsøgt: Dirección General de Comercio y Protección del Consumidor de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indeholder et generelt forbud mod at udbyde varer til salg med tab eller sælge varer med tab, og som fastsætter undtagelser til dette forbud, som er baseret på kriterier, der ikke fremgår af dette direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. oktober 2017 — Solar Electric Martinique mod Ministre des Finances et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-303/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — sjette momsdirektiv — direktiv 2006/112/EF — byggearbejder — franske oversøiske departementer — bestemmelser, der er gjort anvendelige af national ret — salg og installation på ejendomme — betegnelse som en enkelt ydelse — manglende kompetence)

(2017/C 424/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Solar Electric Martinique

Sagsøgt: Ministre des Finances et des Comptes publics

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare det spørgsmål, der er forelagt af Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig) ved afgørelse af 20. maj 2016.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 8.8.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. oktober 2017 — Vion Livestock BV mod Staatssecretaris van Economische Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-383/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles markedsordning — beskyttelse af dyr under transport — eksportrestitutioner — forordning (EU) nr. 817/2010 — forordning (EF) nr. 1/2005 — pligt til at ajourføre en kopi af logbogen frem til dyrenes ankomst til stedet for den første aflæsning i det endelige bestemmelsestredjeland — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)

(2017/C 424/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vion Livestock BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken

Konklusion

Artikel 7 i Kommissionens forordning (EU) nr. 817/2010 af 16. september 2010 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser efter Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kravene for ydelse af eksportrestitutioner i forbindelse med levende kvægs velfærd under transport, sammenholdt med artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 817/2010 samt punkt 3, 7 og 8 i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97, skal fortolkes således, at der kan kræves tilbagebetaling af eksportrestitutioner i henhold til forordning nr. 817/2010, når en transportvirksomhed ved forsendelse af kvæg ikke har ajourført en kopi af den logbog, som er omhandlet i bilag II til forordning nr. 1/2005, helt frem til stedet for den første aflæsning i det endelige bestemmelsestredjeland.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. oktober 2017 — Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Ethnikis paideias kai Thriskevmaton mod Maria-Eleni Kalliri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulío tis Epikrateias — Grækenland)

(Sag C-409/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 76/207/EØF — ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og erhverv — forskelsbehandling på grundlag af køn — optagelsesprøve til en medlemsstats politiskole — denne medlemsstats lovgivning, som pålægger alle ansøgere til denne optagelsesprøve et krav om minimumshøjde)

(2017/C 424/13)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulío tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ypourgos Esoterikon og Ypourgos Ethnikis paideias kai Thriskevmaton

Sagsøgt: Maria-Eleni Kalliri

Konklusion

Bestemmelserne i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002, skal fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, som gør ansøgenes adgang til optagelsesprøven til denne medlemsstats politiskole betinget af et krav om, at de, uanset deres køn, har en højde på mindst 1,70 m, når denne lovgivning stiller langt flere kvinder end mænd ufordelagtigt og når den nævnte lovgivning ikke synes egnet til eller nødvendig for at nå det legitime formål, som den forfølger, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Hansruedi Raimund mod Michaela Aigner (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Tyskland)

(Sag C-425/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 96, litra a) — krænkelsessøgsmål — artikel 99, stk. 1 — gyldighedsformodning — artikel 100 — modkrav om ugyldighed — forholdet mellem et krænkelsessøgsmål og et modkrav om ugyldighed — procesautonomi)

(2017/C 424/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hansruedi Raimund

Sagsøgt: Michaela Aigner

Konklusion

- 1) Artikel 99, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker skal fortolkes således, at der i et krænkelssøgsmål, der er indgivet for en EU-varemærkedomstol i overensstemmelse med denne forordnings artikel 96, litra a), ikke kan afsiges dom om frifindelse på grundlag af en absolut ugyldighedsgrund, såsom den, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), uden at denne domstol har givet medhold i modkravet om ugyldighed fremsat af sagsøgte i dette krænkelssøgsmål i henhold til samme forordnings artikel 100, stk. 1, på grundlag af samme ugyldighedsgrund.
- 2) Bestemmelserne i forordning nr. 207/2009 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en EU-varemærkedomstol kan afsige dom om frifindelse i et krænkelssøgsmål i henhold til denne forordnings artikel 96, litra a), på grundlag af en absolut ugyldighedsgrund, såsom den, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), selv om afgørelsen vedrørende modkravet om ugyldighed, der er fremsat i henhold til samme forordnings artikel 100, stk. 1, på grundlag af samme ugyldighedsgrund, ikke er blevet endelig.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. oktober 2017 — A mod Staatssecretaris van Financiën
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)**

(Sag C-522/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion og fælles toldtarif — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 201, stk. 3, andet afsnit, og artikel 221, stk. 3 og 4 — forordning (EØF) nr. 2777/75 — forordning (EF) nr. 1484/95 — tillægsimporttold — kunstigt arrangement for at undgå skyldig tillægstold — de oplysninger, der ligger til grund for en toldangivelse, er forkerte — personer, der kan gøres ansvarlige for toldskylden — forældelsesfrist)

(2017/C 424/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

- 1) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede skal artikel 201, stk. 3, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000, fortolkes således, at de dokumenter, der skal fremlægges i henhold til artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 684/1999 af 29. marts 1999, udgør de for toldangivelsen fornødne oplysninger som omhandlet i denne bestemmelse.

- 2) Artikel 201, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, skal fortolkes således, at en fysisk person, som bevidst har været dybt involveret i planlægningen og den kunstige oprettelse af en struktur af handelsstrømme som den i hovedsagen omhandlede, som har ført til en nedsættelse af den efter lovgivningen skyldige importtold, er omfattet af begrebet »debitor« for toldskylden som omhandlet i denne bestemmelse, skønt vedkommende ikke selv har meddelt de forkerte oplysninger, der har tjent som basis for udfærdigelsen af toldangivelsen, når det følger af de faktiske omstændigheder, at denne person var eller havde rimelig grund til at være bekendt med, at de af strukturen omfattede transaktioner ikke har fundet sted som led i almindelige kommercielle transaktioner, men alene har haft til formål retsstridigt at opnå fordele hjemlet i EU-retten. Den omstændighed, at den pågældende person først har foretaget planlægningen og den kunstige oprettelse af den omhandlede struktur efter at have opnået forsikring om lovligheden heraf fra eksperter i toldret, er i denne henseende uden betydning.
- 3) Artikel 221, stk. 4, i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, skal fortolkes således, at den omstændighed, at importtoldskylden i henhold til artikel 201, stk. 1, i denne kodeks er opstået ved de importafgiftspligtige varers overgang til fri omsætning, ikke under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede i sig selv kan udelukke muligheden for at foretage underretning til debitor af størrelsen af den skyldige importtold for sådanne varer efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 221, stk. 3, i denne forordning, som ændret.

(¹) EUT C 86 af 20.3.2017.

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Lutz GmbH mod Hauptzollamt Hannover
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)**

(Sag C-556/16) (¹)

**(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — toldunion — den fælles toldtarif —
tarifiering — kombineret nomenklatur — toldpositioner — underposition 6212 20 00 (»panties«) —
forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur — forklarende bemærkninger til det
harmoniserede system)**

(2017/C 424/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lutz GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hannover

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 927/2012 af 9. oktober 2012, skal fortolkes således, at en trusse, som er kendetegnet ved en nedsat horisontal elasticitet, som imidlertid ikke indeholder uelastiske elementer, der er indarbejdet i horisontal retning, kan tilføres i underposition 6212 20 00 i den kombinerede nomenklatur, hvis det i en efterprøvelse påvises, at denne trusse har en stærkt nedsat horisontal elasticitet med henblik på støtte af menneskekroppen for at skabe en slankende effekt på figuren.

(¹) EUT C 38 af 6.2.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Air Berlin plc mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division)) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-573/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — afgifter — kapitaltilførsel — pålæggelse af afgift på 1,5 % af overdragelsen til en clearingtjeneste (clearance service) af nyudstedte aktier eller aktier, der er noteret på en medlemsstats børs)

(2017/C 424/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Air Berlin plc

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Konklusion

- 1) Artikel 10 og 11 i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter skal fortolkes således, at de er til hinder for afgiftspålæggelse af en transaktion med overdragelse af aktier som den i hovedsagen omhandlede, hvorved det juridiske ejerskab til samtlige et selskabs aktier er blevet overdraget til en clearingtjeneste med det ene formål at børsnotere disse aktier, uden at det reelle ejerskab til disse aktier ændres herved.
- 2) Artikel 5, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter skal fortolkes således, at den er til hinder for afgiftspålæggelse af en transaktion med overdragelse af aktier som den i hovedsagen omhandlede, hvorved det juridiske ejerskab til nye aktier, der er udstedt ved en kapitalforhøjelse, er blevet overdraget til en clearingtjeneste med det ene formål at udbyde disse nye aktier til handel.
- 3) Svaret på det første og det andet spørgsmål ændres ikke under omstændigheder, hvor en medlemsstats nationale lovgivning, såsom den i hovedsagen omhandlede, gør det muligt for en operatør af en clearingtjeneste med afgiftsmyndighedens tilladelse at vælge, at der ikke skal betales stempelafgift ved den første overdragelse af aktier til clearingtjenesten, men at en tillægsafgift til stempelafgiften i stedet skal betales ved hvert efterfølgende salg af aktier.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Viktor Fedorovych Yanukovych mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Republikken Polen

(Sag C-598/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet)

(2017/C 424/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Viktor Fedorovych Yanukovych (ved T. Beazley, QC)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved P. Mahnič Bruni og J.-P. Hix, som befuldmægtigede), Europa-Kommissionen (først ved S. Bartelt og J. Norris-Usher, derefter ved E. Paasivirta og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede) og Republikken Polen

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Viktor Fedorovych Yanukovych bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 30.1.2017.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Oleksandr Viktorovych Yanukovych mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-599/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet)

(2017/C 424/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (ved T. Beazley QC)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved P. Mahnič Bruni og J.-P. Hix, som befuldmægtigede), Europa-Kommissionen (først ved S. Bartelt og J. Norris-Usher, derefter ved E. Paasivirta og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Oleksandr Viktorovych Yanukovych bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 30.1.2017.

Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 12. oktober 2017 — Stephen Fisher, Anne Fisher og Peter Fisher mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-192/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — artikel 355, stk. 3, TEUF — Gibraltars status — artikel 49 TEUF — artikel 63 TEUF — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — rent intern situation)

(2017/C 424/20)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Stephen Fisher, Anne Fisher og Peter Fisher

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Procesdeltager: Her Majesty's Government of Gibraltar

Konklusion

Artikel 355, stk. 3, TEUF, sammenholdt med artikel 49 TEUF og 63 TEUF, skal fortolkes således, at statsborgere i Det Forenede Kongeriges udøvelse af etableringsfriheden eller af de frie kapitalbevægelser mellem Det Forenede Kongerige og Gibraltar i EU-retlig henseende udgør en situation, hvor samtlige elementer er begrænset til en enkelt medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 12. oktober 2017 — Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano mod Palais Kaiserchron Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano — Italien)

(Sag C-549/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 401 — begrebet »omsætningsafgift« — udlejning af fast ejendom, der anvendes til erhvervsvirksomhed — opkrævning af en registreringsafgift og moms)

(2017/C 424/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Sagsøgt: Palais Kaiserchron Srl

Konklusion

Artikel 401 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for opkrævningen af en proportional registreringsafgift på lejeaftaler vedrørende investeringsgoder såsom den, der er fastsat i den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, selv når disse aftaler ligeledes er pålagt merværdiafgift.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 30.1.2017.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. oktober 2017 — Greenpeace Energy eG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-640/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — statsstøtte — annulationssøgsmål — artikel 263 TEUF — formaliteten — støtte, som Det Forenede Kongerige påtænker at tildеле Hinkley Point C Nuclear Power Station — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — søgsmålskompetence — sagsøgeren ikke individuelt berørt)

(2017/C 424/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Greenpeace Energy eG (ved Rechtsanwältin D. Fouquet, J. Nysten og S. Michaels)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved K. Blanck-Putz, P. Němečková og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for Kommissionen: Den Franske Republik (ved D. Colas og J. Bousin, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved D. Robertson, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Greenpeace Energy eG bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. oktober 2017 — Sportingbet PLC og Internet Opportunity Entertainment Ltd mod Santa Casa da Misericórdia de Lisboa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal)

(Sag C-166/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — drift af hasardspil via internettet — national lovgivning, der fastsætter et statsligt monopol — artikel 99 i Domstolens procesreglement — spørgsmål, der er identisk med et spørgsmål, Domstolen allerede har afgjort, eller hvis besvarelse klart kan udledes af retspraksis — artikel 102 TEUF og artikel 106, stk. 1, TEUF — misbrug af dominerende stilling — national lovgivning, der forbyder reklamer for hasardspil med undtagelse af spil, der organiseres af en eneudbyder, som er underlagt en snæver kontrol fra de offentlige myndigheders side, og som er blevet tildelt eneretten til at organisere disse spil — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — spørgsmål, som åbenbart ikke kan antages til realitetsbehandling)

(2017/C 424/23)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sportingbet PLC og Internet Opportunity Entertainment Ltd

Sagsøgt: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Konklusion

- 1) Artikel 56 TEUF er ikke til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der forbyder erhvervsdrivende med hjemsted i andre medlemsstater at udbyde hasardspil via internettet, selv om den tildeler en eneret til afholdelsen heraf til en eneudbyder, som er underlagt en snæver kontrol fra de offentlige myndigheders side.
- 2) Artikel 56 TEUF er ikke til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der forbyder reklamer for hasardspil med undtagelse af spil, der organiseres af en eneudbyder, som er blevet tildelt eneretten til at organisere disse spil.
- 3) Det første, femte, sjette og ottende til tiende spørgsmål, som Supremo Tribunal de Justiça (øverste domstol, Portugal) har forelagt, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 202 af 26.6.2017.

Appel iværksat den 30. august 2017 af L'Oréal til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. juni 2017 i sag T-181/16 — L'Oréal mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-519/17 P)

(2017/C 424/24)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: L'Oréal (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Guinot

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 26. juni 2017 i sag T-181/16, EU:T:2017:447, ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes; subsidiært tilpligtes kontoret at betale appellants omkostninger i forbindelse med både appelsagen og sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ifølge appellanten har Retten gengivet de faktiske omstændigheder og den argumentation, som appellanten har fremført for den, urigtigt og tilsidesat artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1)

Appel iværksat den 30. august 2017 af L'Oréal til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. juni 2017 i sag T-179/16 — L'Oréal mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-522/17 P)

(2017/C 424/25)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: L'Oréal (ved avocats T. de Haan og P. Péters)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Guinot

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 26. juni 2017 i sag T-179/16, EU:T:2017:445, ophæves.
- Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- Afgørelse om sagsomkostningerne udsættes, eller, subsidiært, tilpligtes kontoret at betale appellants omkostninger vedrørende både appelsagen og sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ifølge appellanten foretog Retten en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og af de argumenter, som appellanten fremførte for denne, og den tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Appel iværksat den 30. august 2017 af L'Oréal til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. juni 2017 i sag T-180/16 — L'Oréal mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-523/17 P)

(2017/C 424/26)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: L'Oréal (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Guinot

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 26. juni 2017 i sag T-180/16, EU:T:2017:451, ophæves.
- Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- Afgørelse om sagens omkostninger udsættes, subsidiært tilpligtes kontoret at betale de af appellanten afholdte omkostninger i såvel appelinstansen som i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ifølge appellanten foretog Retten en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og af den argumentation, som virksomheden havde fremført for den, hvorved den tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Appel iværksat den 30. august 2017 af L'Oréal til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. juni 2017 i sag T-182/16 — L'Oréal mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-524/17 P)

(2017/C 424/27)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: L'Oréal (ved avocats T. de Haan og P. Péters)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Guinot

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets kendelse af 26. juni 2017 i sag T-182/16, EU:T:2017:448, ophæves.
- Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret til pådømmelse.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes. Subsidiært tilpligtes EUIPO at betale de af appellanten afholdte sagsomkostninger både i forbindelse med appelsagen og i forbindelse med sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ifølge appellanten har Retten foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og argumenter, som appellanten har fremført for den, og tilsidesat artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1).

Appel iværksat den 30. august 2017 af L'Oréal til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. juni 2017 i sag T-183/16 — L'Oréal mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-525/17 P)

(2017/C 424/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: L'Oréal (ved avocats T. de Haan og P. Péters)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Guinot

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets kendelse af 26. juni 2017 i sag T-183/16, EU:T:2017:449, ophæves.
- Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret til pådømmelse.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes. Subsidiært tilpligtes EUIPO at betale de af appellanten afholdte sagsomkostninger både i forbindelse med appelsagen og i forbindelse med sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ifølge appellanten har Retten foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og argumenter, som appellanten har fremført for den, og tilsidesat artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den
11. september 2017 — Anja Oehlke og Wolfgang Oehlke mod TUIfly GmbH**

(Sag C-533/17)

(2017/C 424/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Anja Oehlke og Wolfgang Oehlke

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004 ⁽¹⁾ i lyset af 15. betragtning hertil fortolkes således, at et transporterende luftfartsselskab kun kan undgå sin kompensationsforpligtelse med henvisning til usædvanlige omstændigheder, der først er indtruffet på afgangsdagen, eller kan usædvanlige omstændigheder, der allerede er indtruffet dagen før, også begrunde en aflysning eller en lang forsinkelse af en flyvning den efterfølgende dag?
- 2) Såfremt usædvanlige omstændigheder, der er indtruffet allerede dagen før, kan begrunde en aflysning eller en lang forsinkelse af en flyvning den efterfølgende dag, skal artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004 da fortolkes således, at et luftfartsselskab inden for rammerne af de forholdsregler, der med rimelighed kan træffes, og som selskabet skal træffe for at undgå de usædvanlige omstændigheder, er forpligtet til allerede på forhånd at træffe passende foranstaltninger med henblik på sådanne begivenheder og som minimum også at have en rimelig reserve af erstatningsfly til rådighed i dets hjemmelufthavn?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 af 11.2.2004 (EUT. 2004, L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den
11. september 2017 — Ursula Kaufmann og Viktor Schay mod TUIfly GmbH**

(Sag C-534/17)

(2017/C 424/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ursula Kaufmann og Viktor Schay

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004 ⁽¹⁾ i lyset af 15. betragtning hertil fortolkes således, at et transporterende luftfartsselskab kun kan undgå sin kompensationsforpligtelse med henvisning til usædvanlige omstændigheder, der først er indtruffet på afgangsdagen, eller kan usædvanlige omstændigheder, der allerede er indtruffet dagen før, også begrunde en aflysning eller en lang forsinkelse af en flyvning den efterfølgende dag?
- 2) Såfremt usædvanlige omstændigheder, der er indtruffet allerede dagen før, kan begrunde en aflysning eller en lang forsinkelse af en flyvning den efterfølgende dag, skal artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004 da fortolkes således, at et luftfartsselskab inden for rammerne af de forholdsregler, der med rimelighed kan træffes, og som selskabet skal træffe for at undgå de usædvanlige omstændigheder, er forpligtet til allerede på forhånd at træffe passende foranstaltninger med henblik på sådanne begivenheder og som minimum også at have en rimelig reserve af erstatningsfly til rådighed i dets hjemmelufthavn?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 12. september 2017 — Claudia Wegener mod Royal Air Maroc SA

(Sag C-537/17)

(2017/C 424/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Claudia Wegener

Sagsøgt: Royal Air Maroc SA

Præjudicielt spørgsmål

Er der tale om en flyafgang som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser, når et luftfartsselskabs transporthandling omfatter planlagte afbrydelser (mellemlandinger) uden for Det Europæiske Fællesskabs område med et flyskift?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 25. september 2017 — Associação Peço a Palavra o.a. mod Conselho de Ministros

(Sag C-563/17)

(2017/C 424/32)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Associação Peço a Palavra, João Carlos Constantino Pereira Osório, Maria Clara Marques Pires Sarmento Franco, Sofia da Silva Santos Arauz og Maria João Galhardas Fitas

Sagsøgt: Conselho de Ministros

Andre parter i sagen: Parpública — Participações Públicas, SGPS, SA OG TAP, SGPS, SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i strid med EU-retten, navnlig artikel 49 TEUF og 54 TEUF, samt de principper, der indgår deri, at et krav om opretholdelse af hovedsædet for og den faktiske ledelse af et statsejet selskab, der driver luftfartsvirksomhed i den medlemsstat, hvor det blev oprettet, i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af dette selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren?
- 2) Er det i strid med EU-retten, navnlig artikel 56 TEUF og 57 TEUF og de principper, der indgår deri, samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitetsprincippet og nødvendighedsprincippet, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opfylde den offentlige serviceforpligtelse, i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren?
- 3) Er det i strid med EU-retten, navnlig artikel 56 TEUF og 57 TEUF og de principper, der indgår deri, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opretholde og udvikle det nuværende nationale centrum for operationer (hub), i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren?
- 4) Under hensyn til det nævnte selskabs virksomhed, og når det tages i betragtning, at overdragelsen af dets egenkapital er genstand for en privatiseringsprocedure, skal det da antages, at en sådan virksomhed udgør en tjenesteydelse i det indre marked, der er omfattet af direktiv 2006/123/EF ⁽¹⁾, og at undtagelsen i dette direktivs artikel 2, nr. 2), litra d), om tjenesteydelser på transportområdet, foreligger? Er den nævnte procedure i givet fald ligeledes omfattet af det nævnte direktiv?
- 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er det da i strid med det nævnte direktivs artikel 16 og 17, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opfylde den offentlige serviceforpligtelse, i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital, opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren?
- 6) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er det da i strid med det nævnte direktivs artikel 16 og 17, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opretholde og udvikle det nuværende nationale centrum for operationer (hub), i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376, S. 36).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den
27. september 2017 — Staatssecretaris van Financiën mod L.W. Geelen**

(Sag C-568/17)

(2017/C 424/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: L.W. Geelen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Skal artikel 9, stk. 2, litra c), første led, i sjette direktiv ⁽¹⁾ henholdsvis artikel 52, litra a) i momsdirektivet af 2006 ⁽²⁾ (i den indtil 1. januar 2010 gældende affattelse) fortolkes således, at også levering af interaktive erotiske webcamsessioner mod vederlag er omfattet heraf?

b) Såfremt det første spørgsmål, litra a), skal besvares bekræftende, skal sætningsleddet »det sted, hvor disse tjenesteydelser faktisk udføres« i artikel 9, stk. 2, litra c), i sjette direktiv og sætningsleddet »det sted, hvor ydelsen faktisk præsteres« henholdsvis i artikel 52 i momsdirektivet af 2006, fortolkes således, at det afgørende er det sted, hvor modellerne optræder foran kameraet eller det sted, hvor de besøgende betragter billederne, eller kan også et andet sted komme i betragtning?
- 2) Skal artikel 9, stk. 2, litra e), tolvte led, i sjette direktiv henholdsvis artikel 56, stk. 1, litra k), i momsdirektivet af 2006 (i den indtil 1. januar 2010 gældende affattelse), sammenholdt med artikel 11 i momsforordningen af 2005 ⁽³⁾, fortolkes således, at levering af interaktive erotiske webcamsessioner mod vederlag kan betragtes som »elektronisk leverede tjenesteydelser«?
- 3) Såfremt såvel det første spørgsmål, litra a), som det andet spørgsmål besvares bekræftende, og fastlæggelsen af leveringsstedet ifølge de relevante direktivbestemmelser, fører til forskellige resultater, hvorledes skal leveringsstedet for disse ydelser da fastlægges?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 145, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1777/2005 af 17.10.2005 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 77/388/EØF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2005, L 288, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeits- und Sozialgericht Wien (Østrig) den
3. oktober 2017 — BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse mod Gradbeništvo Korana
d.o.o.**

(Sag C-579/17)

(2017/C 424/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Sagsøgt: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾, fortolkes således, at sager, som omhandler håndhævelsen af Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasses (ferie- og aftrædelseskasse for ansatte i byggebranchen, herefter »BUAK«) krav på tillæg mod arbejdsgivere som følge af udstationering af arbejdstagere uden sædvanligt arbejdssted i Østrig med henblik på udførelse af arbejde eller i forbindelse med overladelse af arbejdskraft til Østrig eller mod arbejdsgivere med hjemsted uden for Østrig i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere med sædvanligt arbejdssted i Østrig, er »civil- og handelsretlige sager«, på hvilke den nævnte forordning finder anvendelse, selv om BUAK's krav på tillæg ganske vist vedrører privatretlige ansættelsesforhold og har til formål at dække arbejdstagernes privatretlige krav på ferie og feriepenge på grundlag af ansættelsesforholdene med arbejdsgiverne, men

- såvel størrelsen af arbejdstagernes krav på feriepenge i forhold til BUAK som størrelsen af BUAK's krav på tillæg i forhold til arbejdsgiverne ikke fastsættes ved kontrakt eller overenskomst, men ved en bekendtgørelse fra en forbundsminister,
- de tillæg, som arbejdsgiverne skylder BUAK, foruden at dække udgiften til de ferievederlag, der skal betales til arbejdstagerne, også tjener til at dække BUAK's administrationsomkostninger og
- BUAK i forbindelse med forfølgelse og håndhævelse af sine krav på sådanne tillæg i kraft af lovbestemmelse har mere vidtgående beføjelser end en privatperson, idet
 - arbejdsgiverne under sanktion af bøde er forpligtet til at indgive såvel begivenhedsrelaterede som månedlige indberetninger til BUAK under anvendelse af BUAK's kommunikationskanaler, til at medvirke og tåle kontrolforanstaltninger fra BUAK, til at give indsigt i løn-, forretnings og øvrige bilag og til at give oplysninger til BUAK og
 - BUAK i tilfælde af arbejdsgivernes tilsidesættelse af indberetningspligten har ret til at beregne de tillæg, som arbejdsgiverne skylder, på grundlag af egne undersøgelser, idet BUAK's krav på tillæg i så fald uafhængigt af de faktiske forhold i forbindelse med udstationeringen henholdsvis beskæftigelsen har gyldighed i den størrelse, som BUAK har beregnet?

⁽¹⁾ EUT 2012, L. 351, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. oktober 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mod H.

(Sag C-582/17)

(2017/C 424/35)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sagsøgt: H.

Præjudicielt spørgsmål

Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾ af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne fortolkes således, at kun den medlemsstat, hvor ansøgningen om international beskyttelse blev indgivet første gang, skal afgøre, hvilken medlemsstat, der er ansvarlig, med den konsekvens, at en udlænding kun i denne medlemsstat i henhold til Dublinforordningens artikel 27 kan gøre gældende for domstolene, at der er sket en ukorrekt anvendelse af et af de ansvarligheds-kriterier, der er omhandlet i Dublinforordningens kapitel III, herunder artikel 9?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 180, s. 31, herefter Dublin-forordningen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. oktober 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mod R.

(Sag C-583/17)

(2017/C 424/36)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sagsøgt: R.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾ af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180) fortolkes således, at kun den medlemsstat, hvor ansøgningen om international beskyttelse blev indgivet første gang, skal afgøre, hvilken medlemsstat, der er ansvarlig, med den konsekvens, at en udlænding kun i denne medlemsstat i henhold til Dublinforordningens artikel 27 kan gøre gældende for domstolene, at der er sket en ukorrekt anvendelse af et af de ansvarligheds-kriterier, der er omhandlet i Dublinforordningens kapitel III, herunder artikel 9?
- 2) I hvilket omfang har det ved besvarelsen af det første spørgsmål betydning, at der i den stat, hvor udlændingen første gang har indgivet ansøgningen om international beskyttelse, allerede er truffet en afgørelse vedrørende denne ansøgning, eller at udlændingen har trukket ansøgningen tilbage for tidligt?

⁽¹⁾ EUT L 180, s. 31, herefter »Dublinforordningen«.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 12. oktober 2017, Skatteministeriet mod Baby Dan A/S

(Sag C-592/17)

(2017/C 424/37)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter

Sagsøger: Skatteministeriet

Sagsøgte: Baby Dan A/S

Præjudicielle spørgsmål

- Skal spindlere med de konkrete karakteristika anses som en del af børnesikkerhedsgitteret?
- Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, således at spindlerne skal anses som en del af børnesikkerhedsgitteret, skal spindlerne da henføres til KN position 9403 90 10 eller KN position 7326 og 4421?
- Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, således at spindlerne ikke skal anses som en del af børnesikkerhedsgitteret, skal spindlerne da henføres til KN position 7318 15 90 eller KN position 7318 19 00?

Hvis spindlere med de konkrete karakteristika skal henføres til KN position 7318 15 90, anmodes EU-Domstolen om at besvare følgende præjudicielle spørgsmål:

- Er forordning 91/2009 af 26. januar 2009⁽¹⁾, hvorved der indføres endelig antidumpingtold på importen af visse skruer fra Kina, ugyldig som følge af, at Kommissionen og Rådet — ifølge WTO's Appellate Body — baserede sig på en proces, der knyttede definitionen af EU erhvervsgrenen til EU producenternes villighed til at indgå i stikprøve og til at blive kontrolleret, resulterende i en selv-selekteringsproces i industrien, som indebar en materiel risiko for forvrængning af undersøgelsen og resultatet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 91/2009 af 26. januar 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2009 L 29, s. 1)

Sag anlagt den 23. oktober 2017 — Den Italienske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag C-611/17)**

(2017/C 424/38)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EU) 2017/1398 af 25. juli 2017 om ændring af forordning (EU) 2017/127 for så vidt angår visse fiskerimuligheder, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 29. juli 2017, L 199, annulleres, og herunder særligt forordningens artikel 1, nr. 2, for så vidt den ændrer bilag I D til forordning (EU) 2017/127, hele punkt 3 i bilaget til den anfægtede forordning (som indeholder ændringen til bilag I D til forordning (EU) 2017/127) og hele betragtning 9, 10, 11 og 12.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Første anbringende. Tilsidesættelse af artikel 1 i afgørelse 86/238/EØF om Unionens tiltrædelse af den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet.

Der var ikke nogen forpligtelse til at gennemføre ICCAT's afgørelse på fiskekvoter for sværdfisk.

Andet anbringende. Manglende begrundelse (artikel 296, stk. 2, TEUF).

Denne afgørelse er under alle omstændigheder ikke begrundet.

Tredje anbringende. Tilsidesættelse af artikel 17 TEU og artikel 16 i forordning 1380/2013.

Afgørelsen er i strid med princippet om relativ stabilitet og Unionens interesse.

Fjerde anbringende. Tilsidesættelse af princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Afgørelsen kunne under alle omstændigheder ikke finde anvendelse i den igangværende fangstsæson.

Femte anbringende. Manglende begrundelse (tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF).

Afgørelsen er behæftet med en manglende begrundelse for så vidt den anvendte den fireårige periode fra 2012 til 2015 som referenceperiode for fordeling af TAC kvoter mellem medlemsstaterne.

Sjette anbringende. Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet (artikel 5 TEU) og fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder.

Udelukkelsen af årene 2010 og 2011 i referenceperioden er for vidtgående og fejlagtig i forhold til formålet med alene at lade regelmæssig fangst indgå i fangstoplysningerne.

Syvende anbringende. Tilsidesættelse af artikel 258 TEUF og 260 TEUF. Manglende kompetence.

Det tilkom ikke Rådet at sanktionere Italien for anvendelse af drivgarn.

Ottende anbringende. Tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik (artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) og artikel 16 i forordning nr. 1380/2013.

Vedtagelse af referenceperioden 2012-2015 straffede Italien ved nedsættelse af fiskerikapaciteten i strid med princippet om relativ stabilitet uden en tilstrækkelig undersøgelse.

Niende anbringende. Tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling (artikel 18 TEU).

Nedsættelsen er udtryk for uberettiget forskelsbehandling af de italienske fiskere.

Tiende anbringende. Tilsidesættelse af princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Under alle omstændigheder kunne nedsættelsen ikke finde anvendelse i den igangværende fangstsæson.

RET TEN

Rettens dom af 26. oktober 2017 — Marine Harvest mod Kommissionen

(Sag T-704/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — fusioner — afgørelse om pålæggelse af en bøde for at gennemføre en fusion, inden den er blevet anmeldt og godkendt — artikel 4, stk. 1, artikel 7, stk. 1 og 2, og artikel 14 i forordning (EF) nr. 139/2004 — uagtsomhed — princippet ne bis in idem — overtrædelsens grovhed — bødens størrelse)

(2017/C 424/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Marine Harvest ASA (Bergen, Norge) (ved R. Subiotto, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Farley, C. Giolito og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand principalt om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 5089 final af 23. juli 2014 om pålæggelse af en bøde for at gennemføre en fusion og overtræde artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 139/2004 (sag COMP/M.7184 — Marine Harvest/Morpol) og subsidiært om annullation eller nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren er pålagt.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Marine Harvest ASA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Rettens dom af 26. oktober 2017 — KPN mod Kommissionen

(Sag T-394/15) ⁽¹⁾

(Konkurrence — fusioner — det nederlandske marked for tv- og telekommunikationstjenester — afgørelse, hvorved en fusion erklæres forenelig med det indre marked og EØS-aftalen — tilsagn — begrundelsespligt — relevant marked — vertikale virkninger — judiciel kontrol)

(2017/C 424/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: KPN BV (Haag, Nederlandene) (ved advokaterne J. de Pree, C. van der Hoeven og G. Hakopian)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Malferrari, J. Szczodrowski, H. van Vliet og F. van Schaik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 7241 final af 10. oktober 2014 om en fusions forenelighed med det indre marked og EØS-aftalen, hvorved Liberty Global plc erhvervede enekontrollen over Ziggo NV (sag COMP/M.7000 — Liberty Global/Ziggo) (EUT 2015, C 145, s. 7).

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2014) 7241 final om en fusions forenelighed med det indre marked og EØS-aftalen, hvorved Liberty Global plc erhvervede enekontrollen over Ziggo NV (sag COMP/M.7000 — Liberty Global/Ziggo) annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Rettens dom af 26. oktober 2017 — Sulayr Global Service mod EUIPO — Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)

(Sag T-685/15) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket sulayr GLOBAL SERVICE — ældre nationalt ordmærke SULAYR — relativ registreringshindring — manglende lighed mellem tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2017/C 424/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Sulayr Global Service, SL (Valle del Zalabi, Spanien) (ved advokaterne P. López Ronda, G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal og E. Armero Lavie)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved S. Palmero Cabezas, derefter ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Sulayr Calidad, SL (Grenada, Spanien) (først ved advokaterne E. Bayo de Gispert og G. Hinarejos Mulliez, derefter ved advokaterne G. Hinarejos Mulliez og I. Valdelomar Serrano)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. september 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 149/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Sulayr Calidad og Sulayr Global Service.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 23. september 2015 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 149/2015-1) annulleres, idet den tog indsigelsen til følge, for så vidt som den var rejst mod registrering af det ansøgte varemærke for tjenesteydelser i klasse 40.
- 2) EUIPO bærer sine egen omkostninger og betaler de af Sulayr Global Service, SL afholdte omkostninger med henblik på sagens behandling for Retten.
- 3) Sulayr Calidad, SL bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten og betaler de nødvendige omkostninger afholdt af Sulayr Global Service med henblik på sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Rettens dom af 25. oktober 2017 — Grækenland mod Kommissionen(Sag T-26/16) ⁽¹⁾

(EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — uregelmæssigheder ved fastsættelsen af fordringernes størrelse — forsinkelser i inddrivelsesproceduren — ingen modregning mellem fonde — fastsættelse af rentebeløbet — proportionalitet — fast finansiel korrektion — artikel 31-33 i forordning (EF) nr. 1290/2005 — individuelle situationer)

(2017/C 424/42)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou og A. Vasilopoulou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og A. Sauka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annulation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2098 af 13. november 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2015, L 303, s. 35), for så vidt som den vedrører Den Helleniske Republik.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Rettens dom af 26. oktober 2017 — Hello Media Group mod EUIPO — Hola (#hello digitalmente diferentes)(Sag T-330/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket #hello digitalmente diferentes — de ældre EU-figurmærker og det ældre EU-ordmærke HELLO! — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — udskiftning af en part i sagen]

(2017/C 424/43)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Hello Media Group, SL (Madrid, Spanien), som har fået tilladelse til at indtræde i sagen i stedet for Hello Media, SL (ved advokat A. Alejos Cutuli)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Hola, SL (Madrid) (ved advokat F. Arroyo Álvarez de Toledo)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1979/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Hola og Hello Media.

Konklusion

- 1) Hello Media Group, SL, tillades at indtræde i sagen i stedet for Hello Media, SL, som sagsøger.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 3) Hello Media Group, SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Rettens dom af 26. oktober 2017 — Hello Media Group mod EUIPO — Hola (#hello media group)

(Sag T-331/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket #hello media group — de ældre EU-figurmærker og det ældre EU-ordmærke HELLO! — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2017/C 424/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Hello Media Group, SL (Madrid, Spanien), som har fået tilladelse til at indtræde i sagen i stedet for Hello Media, SL (ved advokat A. Alejos Cutuli)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Hola, SL (Madrid) (ved advokat F. Arroyo Álvarez de Toledo)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2012/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Hola og Hello Media.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hello Media Group, SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Rettens dom af 26. oktober 2017 — VIMC mod Kommissionen

(Sag T-431/16) ⁽¹⁾

(Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — markedet for privat pleje — artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003 — afgørelse om afvisning af en klage — en konkurrencemyndighed i en medlemsstats behandling af sagen)

(2017/C 424/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: VIMC — Vienna International Medical Clinic GmbH (Kulmbach, Tyskland) (ved advokaterne R. Bramerdorfer og H. Grubmüller)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes og C. Vollrath, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 3351 final af 27. maj 2016 om afvisning af en klage indgivet af sagsøgeren vedrørende en tilsidesættelse af artikel 102 TEUF, som Wirtschaftskammer Österreich (WKO, Østrigs Erhvervskammer) eller Fachverband der Gesundheitsbetriebe (erhvervssammenslutning for virksomheder inden for sundhedssektoren, Østrig) (sag AT.40231 — VIMC/WK&FGB) angiveligt har begået.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) VIMC — Vienna International Medical Clinic GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Rettens dom af 25. oktober 2017 — Lucaccioni mod Kommissionen

(Sag T-551/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — udsættelse for asbest og andre stoffer — erhvervssygdom — vedtægtens artikel 73 — den fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervssygdomme — artikel 14 — artikel 266 TEUF — magtfordrejning — lægeudvalg — kollegialitetsprincip — tilsidesættelse af lægeudvalgets mandat — begrundelsespligt — erstatningssøgsmål — procedurens varighed — ikke-økonomisk tab)

(2017/C 424/46)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Arnaldo Lucaccioni (San Benedetto del Tronto, Italien) (først ved advokat M. Velardo, derefter ved advokat L. Gialluca)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og G. Gattinara, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 26. juni 2014 om kun at tildele sagsøgeren en forhøjelse på 20 % af godtgørelsen i artikel 14 i den fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervssygdomme for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber efter sagsøgerens ansøgning af 7. juni 2000, dels om erstatning for det ikke-økonomiske tab, som sagsøgerens angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 26. juni 2014 om at tildele Arnaldo Lucaccioni en forhøjelse på 20 % af godtgørelsen i henhold til artikel 14 i den fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervssygdomme for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, annulleres.
- 2) Kommissionen betaler Arnaldo Lucaccioni en erstatning på 5 000 EUR for det forvoldte ikke-økonomiske tab.

- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 4) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-74/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 26. oktober 2017 — Paraskevaidis mod Cedefop

(Sag T-601/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — Cedefop — forfremmelse — forfremmelsesåret 2015 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 12 — vedtægtens artikel 44 og 45 — sammenligning af fortjenester — begrundelsespligt — stiltiende afslag på klagen — ansvar)

(2017/C 424/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Georges Paraskevaidis (Auderghem, Belgien) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop), (ved M. Fuchs, som befuldmægtiget, bistået af advokat A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelsen truffet af Cedefops direktør den 4. november 2015 om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 12 i forfremmelsesåret 2015, dels om erstatning af det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af direktøren for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop) den 4. november 2015 om ikke at forfremme Georges Paraskevaidis til lønklasse AD 12 i forfremmelsesåret 2015 annulleres.
- 2) Cedefop betaler Georges Paraskevaidis et beløb på 2 000 EUR i erstatning for det tab, som han har lidt.
- 3) I øvrigt frifindes Cedefop.
- 4) Cedefop betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-31/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 26. oktober 2017 — HB mod Kommissionen

(Sag T-706/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2014 — sammenligning af fortjenester — forskelsbehandling på grundlag af køn — retlig fejl)

(2017/C 424/48)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: HB (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis Kayser og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 21. juli 2016, HB mod Kommissionen (F-125/15, EU: F:2016:164), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) HB bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag.
- 3) Sagsomkostningerne vedrørende sagen i første instans fordeles i overensstemmelse med punkt 2 og 3 i domskonklusionen i dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 21. juli 2016, HB mod Kommissionen (F-125/15).

⁽¹⁾ EUT C 454 af 5.12.2016.

Rettens dom af 26. oktober 2017 — Alpirsbacher Klosterbräu Glauner mod EUIPO (Klosterstoff)

(Sag T-844/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Klosterstoff — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — varemærke, som vil kunne vildlede offentligheden — artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning (EU) 2017/1001] — EUIPO's tidligere praksis]

(2017/C 424/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG (Alpirsbach, Tyskland) (ved advokaterne W. Göpfert og S. Hofmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. oktober 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2064/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Klosterstoff som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Rettens dom af 26. oktober 2017 — Erdinger Weißbräu Werner Brombach mod EUIPO (Formen på et stort glas)(Sag T-857/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — tredimensionalt varemærke — formen på et stort glas — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2017/C 424/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Erdinger Weißbräu Werner Brombach GmbH & Co. KG (Erding, Tyskland) (ved advokat A. Hayn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. september 2016 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 659/2016-2) vedrørende international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af et tredimensionalt varemærke, der udgøres af formen på et stort glas.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Erdinger Weißbräu Werner Brombach GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Rettens kendelse af 13. september 2017 — Luxembourg mod Kommissionen(Sag T-109/10) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — EFRU — nedsættelse af finansielt tilskud — Interreg II /C-programmet »oversvømmelser Rhinen-Meuse« — manglende overholdelse af fristen for vedtagelse af en afgørelse — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter — åbenbart, at sagen skal tages til følge)

(2017/C 424/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Storhertugdømmet Luxembourg (først ved C. Schiltz, derefter ved P. Frantzen, dernæst ved L. Delvaux og D. Holderer og endelig ved D. Holderer, som befuldmægtigede, bistået af advokat P. Kinsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved W. Roels og A. Steiblytè, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Belgien (først ved M. Jacobs og T. Materne, derefter ved M. Jacobs og endelig ved M. Jacobs og J.-C. Halleux, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (først ved G. de Bergues og B. Messmer, derefter ved G. de Bergues og endelig ved J. Bousin og D. Colas, som befuldmægtigede) og Kongeriget Nederlandene (først ved C. Wissels, M. Noort og Y. de Vries, derefter ved M. Noort, M. Bulterman og B. Koopman, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annulation af Kommissionens beslutning K(2009) 10712 af 23. december 2009 om nedsættelse af den ved Kommissionens beslutning K(97) 3742 af 18. december 1997 (EFRU nr. 970010008) tildelte støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til EF-initiativprogrammet Interreg II/C »oversvømmelser Rhinen-Meuse« i Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene, for så vidt som den gælder for Storhertugdømmet Luxembourg.

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning K(2009) 10712 af 23. december 2009 om nedsættelse af den ved Kommissionens beslutning K(97) 3742 af 18. december 1997 (EFRU nr. 970010008) tildelte støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til EF-initiativprogrammet Interreg II/C »oversvømmelser Rhinen-Meuse« i Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene annulleres, for så vidt som den gælder for Storhertugdømmet Luxembourg.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Storhertugdømmet Luxembourg.
- 3) Kongeriget Belgien, Den Franske Republik og Kongeriget Nederlandene bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 134 af 22.5.2010.

Rettens kendelse af 13. september 2017 — Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-119/10) (¹)

(Annulationssøgsmål — EFRU — nedsættelse af finansiel støtte — Interreg II-programmet/C »Oversvømmelser Rhinen-Meuse« — manglende overholdelse af fristen for vedtagelse af en afgørelse — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter — åbenbart, at sagen skal tages til følge)

(2017/C 424/52)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (først ved Y. de Vries, J. Langer og C. Wissels, derefter ved J. Langer, M. Bulterman og B. Koopman, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen (ved W. Roels og A. Steiblytė, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Belgien (først ved M. Jacobs og T. Materne, derefter ved M. Jacobs og J.-C. Halleux, som befuldmægtigede) og Den Franske Republik (først ved G. de Bergues og B. Messmer, derefter ved J. Bousin og D. Colas, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annulation af Kommissionens beslutning K(2009) 10712 af 23. december 2009 om nedsættelse af den finansielle støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til Interreg II-programmet/C »Oversvømmelser Rhinen-Meuse«, som var tildelt Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene i medfør af Kommissionens beslutning K(97) 3742 af 18. december 1997 (EFRU nr. 970010008).

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning K(2009) 10712 af 23. december 2009 om nedsættelse af den finansielle støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til Interreg II-programmet/C »Oversvømmelser Rhinen-Meuse«, som var tildelt Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene i medfør af Kommissionens beslutning K(97) 3742 af 18. december 1997 (EFRU nr. 970010008), annulleres, for så vidt som den vedrører Kongeriget Nederlandene.

2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Kongeriget Nederlandenes omkostninger.

3) Kongeriget Belgien og Den Franske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 1.5.2010.

Rettens kendelse af 17. oktober 2017 — Andreassons Åkeri m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-746/16) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — social sikring — Kommissionens beslutning om at afslutte en EU-pilotprocedure — henlæggelse af en klage — Kommissionens afslag på at iværksætte en traktatbrudsprocedure — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — ikke umiddelbart berørt — åbenbart afvisningsgrundlag — påstand om idømmelse af påbud — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2017/C 424/53)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøgere: Andreassons Åkeri i Veddige AB (Veddige, Sverige), Luke Transport AB (Laholm, Sverige) og Zimit Transportförmedling AB (Veddige) (ved professor C. von Quitzow)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Martin og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse, der var indeholdt i en skrivelse af 10. august 2016 vedrørende afslutningen på EU-pilotproceduren 7504/15/EMPL.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Andreassons Åkeri i Veddige AB, Luke Transport AB og Zimit Transportförmedling AB betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Sag anlagt den 7. august 2017 — Ballesté Torralba m.fl. mod SRB

(Sag T-528/17)

(2017/C 424/54)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: María Ballesté Torralba (Alcarrás, Spanien), David Lozano Jiménez (Alcarrás), María Carmen Estruch Martínez (Alcarrás) og Ramón Ribes Jové (Alcarrás) (ved advokat E. Silva Pacheco)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

— Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse af 7. juni 2017 erklæres ugyldig »ex tunc«, hvilket medfører at alle dens virkninger er ugyldige.

- Sagsøgerne tilkendes erstatning på 37 877 EUR til første sagsøger, 11 000 EUR til anden sagsøger og 1 309,14 EUR til María Ballesté Torralba.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 5. august 2017 — Jess Liberty mod SRB

(Sag T-538/17)

(2017/C 424/55)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Jess Liberty, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat C. Aguirre de Cárcer Moreno)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at der er anlagt søgsmål til prøvelse af Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse (SRB/EES/2017/08) truffet på det udvidede eksekutivmøde den 7. juni 2017, hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A. i henhold til bestemmelserne i artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010. Der gives forudgående adgang til samtlige akter i sagen samt til at fremsætte supplerende bemærkninger, og den anfægtede afgørelse annulleres eller tilbagekaldes, idet sagsøgeren genindsættes i alle sine formuerettigheder under overholdelse af kravet om fuld erstatning.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans* og T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 7. august 2017 — Afectados Banco Popular mod SRB

(Sag T-545/17)

(2017/C 424/56)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Afectados Banco Popular (Madrid, Spanien) (ved advokat I. Ferrer-Bonsoms Millet)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og de i henhold hertil udførte transaktioner erklæres virkningsløse, idet ejerskabet af Banco Popular Español S.A. gives tilbage til de berørte aktionærer og obligationsindehavere, der genindsættes i den retsstilling, som de havde før indgrebet.
- Er dette ikke muligt, erklæres konverteringen af obligationer til aktier under alle omstændigheder virkningsløs, idet obligationsindehavernes retsstilling af 6. juni 2017 opretholdes, og aktionærerne tildeles en kompensation på et beløb svarende til bankens reelle værdi og dermed til aktiernes værdi den 30. juni 2016.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 16. august 2017 — TW m.fl. mod SRB

(Sag T-555/17)

(2017/C 424/57)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: TW, TY, UA og UB (ved advokat L. Chen Chen)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at der er anlagt annulationssøgsmål mod Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse om at værdiansætte selskabskapitalen i Banco Popular Español S.A. til nul EUR og efterfølgende sælge dette pengeinstitut til Banco de Santander S.A. for en EUR, og efter at have gennemgået hele den offentligt tilgængelige dokumentation og vurderet de anførte grunde, fastslås det, at Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse offentliggjort i De Europæiske Unions Tidende den 7. juni 2017 er ugyldig og skal annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans* og T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 4. august 2017 — La Guirigaña m.fl. mod EIB og SRB**(Sag T-613/17)**

(2017/C 424/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: La Guirigaña, S.L. (Madrid, Spanien) og 7 andre sagsøgere (ved advokat J. Díaz-Patón Porras)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank (EIB) og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

Det fastslås, at der er anlagt søgsmål med påstand om, at Den Europæiske Union ifalder erstatningsansvar for de handlinger og undladelser, som kan tilregnes Den Europæiske Centralbank, og at der samtidig er anlagt søgsmål til prøvelse af Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse af 7. juni 2017. Desuden har sagsøgerne nedlagt påstand om, at Retten, efter at have fulgt de fornødne retslige procedurer:

- fastslår, at Den Europæiske Union ifalder erstatningsansvar over for sagsøgerne,
- annullerer og ophæver virkningerne af Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse af 7. juni 2017 og
- subsidiært for det tilfælde, at Retten ikke tager de ovennævnte påstande til følge, træffer afgørelse om, at sagsøgerne har krav på erstatning fra Den Fælles Afviklingsfond.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 20. september 2017 — Escriba Serra m.fl. mod Kommissionen og SRB**(Sag T-640/17)**

(2017/C 424/59)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Juan Escriba Serra (Girona, Spanien) og 7 andre sagsøgere (ved advokaterne R. Vallina Hoset og C. Iglesias Megías)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Sagsøgerne har principalt og af procesøkonomiske grunde nedlagt følgende påstande for Retten:
 - Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A. annulleres delvist (tilbagekaldes), for så vidt som der herved træffes bestemmelse om konvertering og nedskrivning af efterstillede obligationer i Banco Popular.
 - Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1246 af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español S.A. annulleres delvist, for så vidt som der herved træffes bestemmelse om konvertering af efterstillede obligationer i Banco Popular.

- Subsidiært nedlægges følgende påstande:
 - Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A. annulleres i sin helhed.
 - Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1246 af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español S.A. annulleres i sin helhed.
- I givet fald fastslås det i henhold til artikel 277 TEUF, at artikel 15, 18, 20, 21, 22 eller/og 24 i forordning nr. 806/2014 ikke kan finde anvendelse.
- SRB og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 21. september 2017 — Euroways mod Kommissionen og SRB

(Sag T-643/17)

(2017/C 424/60)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Euroways, SL (Hospitalet de Llobregat, Spanien) (ved advokaterne R. Vallina Hoset og C. Iglesias Megías)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning med hensyn til Banco Popular Español SA. annulleres.
- Kommissionens afgørelse EU/2017/1246 af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español SA. annulleres.
- I givet fald fastslås det, at artikel 15, 18, 20, 21, 22 og/eller 24 i forordning 806/2014 er uforenelige med artikel 277 TEUF.
- SRB og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 28. september 2017 — Vallina Fonseca mod SRB**(Sag T-659/17)**

(2017/C 424/61)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: José Antonio Vallina Fonseca (Madrid, Spanien) (ved advokaterne R. Vallina Hoset og A. Sellés Marco)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Fælles Afviklingsinstans har pådraget sig et ansvar uden for kontraktforhold, og pålægges at betale erstatning for den skade, som José Antonio Vallina Fonseca har lidt som følge af SRB's handlinger og undladelser, som har frataget ham de obligationer og værdipapirer, som han ejede i BANCO POPULAR ESPAÑOL S.A.
- SRB tilpligtes at betale sagsøgeren 50 000 000 EUR i erstatning for det lidte tab (»det udestående beløb«).
- Det udestående beløb forhøjes med udligningsrenter fra den 7. juni 2017 til afsigelsen af dommen i nærværende sag.
- Det udestående beløb forhøjes med morarenter regnet fra afsigelsen af den pågældende dom til fuld betaling af det udestående beløb, til den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for primære refinansieringsoperationer, forhøjet med 2 %.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 vedrørende en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A. tilsidesætter princippet om nemo auditur turpitudinem oporpiam allegans og artikel 88 i forordning nr. 806/2014, for så vidt som SRB har vedtaget en bebyrdende retsakt over for Banco Popular og dennes aktionærer på grund af en krise, som SRB selv har udløst.
2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at SRB ved at vedtage afgørelsen om afvikling har tilsidesat sin pligt til at udvise omhu, princippet om god forvaltning, artikel 296 TEUF, princippet om forbud mod vilkårlighed og princippet om nemo auditur turpitudinem suam allegans.
3. Tredje anbringende, hvorved det gøres gældende, at artikel 17 og 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, for så vidt som sagsøgeren har måttet give afkald på sin ejendom uden at være blevet hørt forudgående eller efterfølgende.
4. Fjerde anbringende, hvorved det gøres gældende, at artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 54 i traktaten om Den Europæiske Union er blevet tilsidesat, for så vidt som sagsøgeren er blevet frataget sin ejendom, på trods af at der var andre mindre restriktive foranstaltninger til rådighed.

Sag anlagt den 28. september 2017 — Miralla Inversiones mod Kommissionen og SRB**(Sag T-660/17)**

(2017/C 424/62)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Miralla Inversiones, S.L. (Madrid, Spanien) (ved advokaterne R. Vallina Hoset og A. Lois Perreau de Pinninck)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning med hensyn til Banco Popular Español SA. annulleres.
- Kommissionens afgørelse EU/2017/1246 af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español SA. annulleres.
- I givet fald fastslås det, at artikel 15, 18, 20, 21, 22 og/eller 24 i forordning 806/2014 er uforenelige med artikel 277 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 29. september 2017 — Fundación Agustín de Betancourt mod SRB

(Sag T-661/17)

(2017/C 424/63)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Fundación Agustín de Betancourt (Madrid, Spanien) (ved advokat I. Salama Salama)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A. annulleres i medfør af artikel 263 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans pålægges i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at erstatte sagsøgeren de tab, vedkommende har lidt, idet den nøjagtige opgørelse heraf først kan ske, når de anmodede oplysninger er modtaget, og særligt den midlertidige udtalelse fra Deloitte og de personer, der har foretaget den uafhængige undersøgelse i henhold til forordning (EU) nr. 806/2014, som der anmodes om adgang til.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne i medfør af artikel 133 og 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 28. september 2017 — Link Flexible Sicav m.fl. mod SRB**(Sag T-662/17)**

(2017/C 424/64)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Link Flexible Sicav, SA (Madrid, Spanien) og 20 andre sagsøgere (ved advokaterne M. Romero Rey og I. Salama Salama)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A. annulleres i medfør af artikel 263 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans pålægges i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at erstatte sagsøgeren de tab, vedkommende har lidt, idet den nøjagtige opgørelse heraf først kan ske, når de anmodede oplysninger er modtaget, og særligt den midlertidige udtalelse fra Deloitte og de personer, der har foretaget den uafhængige undersøgelse i henhold til forordning (EU) nr. 806/2014, som der anmodes om adgang til.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne i medfør af artikel 133 og 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 27. september 2017 — Sahece m.fl. mod SRB**(Sag T-663/17)**

(2017/C 424/65)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Sahece, SA (Carrión de los Céspedes, Spanien) og 20 andre sagsøgere (ved advokaterne M. Romero Rey og I. Salama Salama)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans SRB

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A. annulleres i medfør af artikel 263 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans pålægges i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at erstatte sagsøgeren de tab, vedkommende har lidt, idet den nøjagtige opgørelse heraf først kan ske, når de anmodede oplysninger er modtaget, og særligt den midlertidige udtalelse fra Deloitte og de personer, der har foretaget den uafhængige undersøgelse i henhold til forordning (EU) nr. 806/2014, som der anmodes om adgang til.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne i medfør af artikel 133 og 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 27. september 2017 — eSlovensko mod Kommissionen

(Sag T-664/17)

(2017/C 424/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: eSlovensko (Lučenec, Slovakiet) (ved advokat F. Branislav)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse ref. ARES(2017)3107844-21/06/2017, hvorved sagsøgeren blev udelukket fra at deltage i de udbuds- og tilskudsprocedurer, der er reguleret af forordning nr. 966/2012 og fra tildeling af de midler, der er reguleret af forordning nr. 2015/323, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at foretage en ny revision og revidere sine konstateringer vedrørende støtteberettigede omkostninger.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende vedrører magtfordrejning, særligt en fejlagtig retlig vurdering af faktiske omstændigheder og konstateringer
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at der ikke forelå noget rimeligt grundlag for Kommissionens afgørelse.

2. Det andet anbringende vedrører en utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse.

— Kommissionen har åbenbart undladt at foretage en behørig og upartisk vurdering af alle sagens omstændigheder.

Sag anlagt den 29. september 2017 — LG Vaquero Aviación m.fl. mod SRB

(Sag T-670/17)

(2017/C 424/67)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: LG Vaquero Aviación, S.L. (Alcorcón, Spanien) og 15 andre sagsøgere (ved advokaterne M. Romero Rey og I. Salama Salama)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A. annulleres i medfør af artikel 263 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans pålægges i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at erstatte sagsøgeren de tab, vedkommende har lidt, idet den nøjagtige opgørelse heraf først kan ske, når de anmodede oplysninger er modtaget, og særligt den midlertidige udtalelse fra Deloitte og de personer, der har foretaget den uafhængige undersøgelse i henhold til forordning (EU) nr. 806/2014, som der anmodes om adgang til.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne i medfør af artikel 133 og 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans og T-497/17, Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 28. september 2017 — Turbo-K International mod EUIPO — Turbo-K (TURBO-K)

(Sag T-671/17)

(2017/C 424/68)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Turbo-K International Ltd (Birmingham, Det Forenede Kongerige) (ved barristers A. Norris og A. Muir Wood)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Turbo-K Ltd (Winchester, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Turbo-K International Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »TURBO-K« — registreringsansøgning nr. 13 458 039

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. juli 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2135/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og indsigelserne mod registrering af varemærket forkastes i det hele.
- Det fastslås, at betaling af de af sagsøgeren afholdte omkostninger forbundet med dette søgsmål skal finde sted.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. september 2017 — Aplicacions de Servei Monsan m.fl. mod SRB

(Sag T-675/17)

(2017/C 424/69)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Aplicacions de Servei Monsan, SLU (Mollet del Vallés, Spanien), og 79 andre sagsøgere (ved advokaterne M. Romero Rey og I. Salama Salama)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A. annulleres i medfør af artikel 263 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans pålægges i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at erstatte sagsøgerne de tab, de har lidt, hvilke kan opgøres som følger:
 - i) Aktionærer: nettoværdien pr. Banco Popular-aktie, der vil blive præcist fastsat ved et tillæg til vores sagkyndige rapport, vedlagte i bilag A.5, når vi har modtaget de midlertidige og endelige værdiansættelser udfærdiget af »uafhængige eksperter«, som er påkrævet i medfør af artikel 20 i forordning (EU) nr. 806/2014 (den sagkyndige rapportes konklusion, bilag A.5.1, s. 106).
 - ii) Indehavere af kapitalinstrumenter på niveau 1: et beløb svarende til obligationernes nominelle værdi, opgjort til nutidsværdien på datoen for afgørelsen og tillagt skyldige morarenter fra denne dato og til tilbagebetaling sker (den sagkyndige rapport, bilag A.5.2, s. 105).

- iii) Indehavere af kapitalinstrumenter på niveau 1: et beløb svarende til obligationernes nominelle værdi, opgjort til nutidsværdien på datoen for afgørelsen og tillagt skyldige morarenter fra denne dato og til tilbagebetaling sker (den sagkyndige rapport, bilag A.5.3, s. 12).

— SRB tilpligtes at betale sagsomkostningerne i medfør af artikel 133 og 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 3. oktober 2017 — Minera Catalano Aragonesa og Luengo Martínez mod Kommissionen og SRB

(Sag T-678/17)

(2017/C 424/70)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Minera Catalano Aragonesa, SA (Ariñoteruel, Spanien) og Ángel Luengo Martínez (Zaragoza, Spanien) (ved advokaterne R. Montejo Pérez, F. Ferrara og F. Banti)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Den Fælles Afviklingsinstans afgørelse 2017 nr. SRB/EES/2017/08 af 7. juni og Kommissionens afgørelse nr. 1246 af 7. juni 2017 annulleres.
- Den Fælles Afviklingsinstans og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 3. oktober 2017 — Grupo Villar Mir mod SRB

(Sag T-679/17)

(2017/C 424/71)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Grupo Villar Mir, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne M. Romero Rey og I. Salama Salama)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A. annulleres i medfør af artikel 263 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans pålægges i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at erstatte sagsøgeren de tab, vedkommende har lidt, idet den nøjagtige opgørelse heraf først kan ske, når de anmodede oplysninger er modtaget, og særligt den midlertidige udtalelse fra Deloitte og de personer, der har foretaget den uafhængige undersøgelse i henhold til forordning (EU) nr. 806/2014, som der anmodes om adgang til.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne i medfør af artikel 133 og 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans og T-497/17, Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, og T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 4. oktober 2017 — Helibética mod SRB

(Sag T-680/17)

(2017/C 424/72)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Helibética, SL (Alicante, Spanien) (ved advokaterne R. Vallina Hoset og A. Lois Perreau de Pinninck)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Fælles Afviklingsinstans har pådraget sig et ansvar uden for kontraktforhold, og pålægges at betale erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af SRB's handlinger og undladelser, som har frataget ejerne i Banco Popular Español S.A. deres obligationer og værdipapirer.
- SRB tilpligtes at betale 50 000 EUR til sagsøgeren i erstatning for det lidte tab (»det udestående beløb«):
 - principalt tilpligtes SRB at tilbagebetale sagsøgerens investeringer på 1 010 677,5 EUR i aktier i Banco Popular, eller
 - subsidiært i forhold til foregående påstand tilpligtes SRB at betale 514 957 EUR.
- Det udestående beløb forhøjes med udligningsrenter fra den 7. juni 2017 til afsigelsen af dommen i nærværende sag.
- Det udestående beløb forhøjes med morarenter regnet fra afsigelsen af den pågældende dom til fuld betaling af det udestående beløb, til den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for primære refinansieringsoperationer, forhøjet med 2 %.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-659/17, Vallina Fonseca mod SRB.

Sag anlagt den 4. oktober 2017 — Miralla Inversiones mod SRB**(Sag T-685/17)**

(2017/C 424/73)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Miralla Inversiones, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne R. Vallina Hoset og A. Lois Perreau de Pinninck)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den foreliggende stævning er indgivet, og at der er anlagt annulationssøgsmål mod afgørelse SRB/EES/2017/08 af 7. juni 2017 om afvikling af Banco Popular og mod den værdiansættelse, hvorpå afgørelsen er baseret, og efter den fornødne prøvelse antages søgsmålet til realitetsbehandling, idet proceduren i artikel 120 ff. i Rettens procesreglement følges.
- Det pålægges SRB i overensstemmelse med det i stævningen anførte snarest muligt at fremlægge den af Deloitte udfærdigede midlertidige værdiansættelse i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 20 i forordning (EU) nr. 806/2014, således at sagsøgeren kan udøve sin ret til forsvar på en hensigtsmæssig måde, og efter fremlæggelsen af nævnte værdiansættelse fastsættes en særlig frist, som gør det muligt at analysere og studere denne i detaljer, således at sagsøgeren kan opponere herimod under udvekslingen af replikker.
- I tilfælde af, at Retten ikke tager de foregående påstande til følge og sagen fremmes, afsiges dom om, at afgørelse SRB/EES/2017/08 af 7. juni 2017 om afvikling af Banco Popular og den værdiansættelse, hvorpå afgørelsen er baseret, er i strid med EU-retten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutuality de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-497/17, Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans og T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 4. oktober 2017 — Policlínico Centro Médico de Seguros og Medicina Asturiana mod SRB**(Sag T-686/17)**

(2017/C 424/74)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Policlínico Centro Médico de Seguros, SA (Oviedo, Spanien) og Medicina Asturiana, SA (Oviedo) (ved advokaterne R. Vallina Hoset og A. Lois Perreau de Pinninck)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Den Fælles Afviklingsinstans har pådraget sig et ansvar uden for kontraktforhold, og pålægges at betale erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af SRB's handlinger og undladelser, som har frataget ejerne i Banco Popular Español S.A. deres obligationer og værdipapirer.
- SRB tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for det lidte tab på 1 850 000 EUR forhøjet med de skyldige og ikke udbetalte renter på obligationerne frem til datoen for betalingen (»det udestående beløb«).
- Det udestående beløb forhøjes med udligningsrenter fra den 7. juni 2017 til afsigelsen af dommen i nærværende sag.
- Det udestående beløb forhøjes med morarenter regnet fra afsigelsen af den pågældende dom til fuld betaling af det udestående beløb, til den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for primære refinansieringsoperationer, forhøjet med 2 %.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-659/17, Vallina Fonseca mod SRB.

Sag anlagt den 9. oktober 2017 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-695/17)

(2017/C 424/75)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Indkaldelse til den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/343/17 — tysksprogede (DE) oversættere (AD 5) — EPSO/AD/344/17 — fransksprogede (FR) oversættere (AD 5) — EPSO/AD/345/17 — italiensksprogede (IT) oversættere (AD 5) — EPSO/AD/346/17 — neerlandssprogede (NL) oversættere (AD 5), offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende nr. C 224 A den 13. juli 2017, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Det første anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 263, 264 og 266 TEUF.

- Ifølge sagsøgeren har Kommissionen bortset fra retskraften af Domstolens dom i sag C-66/10 P og af Rettens dom af 24. september 2015 i de forenede sager T-124/13 og T-191/13, hvorefter de meddelelser om udvælgelsesprøve, som begrænser de sprog, som deltagerne i Unionens almindelige udvælgelsesprøver kan angive som andet sprog, til engelsk, fransk og tysk, er ulovlige.

2. Det andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 342 TEUF og artikel 1 og 6 i forordning 1/58.

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at ved at begrænse de sprog, som ansøgerne til almindelige udvælgelsesprøver i Unionen kan angive som andet sprog, til tre, har Kommissionen i praksis fastsat en ny ordning, der skal gælde for institutionerne på det sproglige område, og dermed påtaget sig Rådets enekompetence på dette område.

3. Det tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 12 EF, nu artikel 18 TEUF, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6, stk. 3, EU, artikel 1, stk. 2 og 3, i bilag III til tjenstemandsvedtægten, artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58 samt tjenstemandsvedtægts artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27, stk. 2, og artikel 28, litra f).

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at de begrænsninger, som Kommissionen har indført på det sproglige område, medfører forskelsbehandling, idet de ovenfor nævnte bestemmelser er til hinder for, at der pålægges EU-borgere eller tjenstemænd i institutionerne sproglige begrænsninger, som ikke generelt og objektivt følger af institutionernes interne bestemmelser som omhandlet i artikel 6 i forordning nr. 1/58, og som ikke er vedtaget, hvorfor de følgelig forbyder vedtagelsen af sådanne begrænsninger, medmindre tjenesten har en specifik og begrundet interesse heri.

4. Det fjerde anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, EU for så vidt som denne bestemmelse fastsætter princippet om beskyttelse af den berettigede forventning som en grundlæggende rettighed, der følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner.

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen har tilsidesat borgernes berettigede forventning om at kunne vælge et hvilket som helst af Unionens sprog som andet sprog, således som dette har været praksis indtil 2007 og endegyldigt er blevet fastslået i Domstolens dom i sag C-566/10 P.

5. Det femte anbringende vedrørende magtmisbrug og tilsidesættelse af væsentlige retsgrundsætninger, der er snævert forbundet med karakteren af og formålet med meddelelserne om udvælgelsesprøver, navnlig tjenstemandsvedtægts artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 28, litra f), artikel 27, stk. 2, artikel 34, stk. 3, og artikel 45, stk. 1, samt proportionalitetsprincippet.

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen ved forudgående og generelt at begrænse de sprog, som kan vælges som andet sprog, til tre sprog, reelt har fremskudt kontrollen af ansøgernes sprogkundskaber, som bør finde sted under selve udvælgelsesprøven, til den periode, der går forud for meddelelsen og adgangsbetingelserne. Sprogkundskaberne bliver hermed en afgørende faktor på bekostning af de faglige kundskaber.

6. Det sjette anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 18 og artikel 24, stk. 4, TEUF, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 2 i forordning nr. 1/58 og tjenstemandsvedtægts artikel 1d, stk. 1 og 6.

- Sagsøgeren har herved anført, at idet det fastsættes, at ansøgningerne skal indgives på engelsk, fransk eller tysk, og idet EPSO sender meddelelser til ansøgerne om udvælgelsesprøvens forløb på samme sprog, er EU-borgernes ret til at kommunikere med institutionerne på deres eget sprog tilsidesat, og der er sket en yderligere forskelsbehandling af de personer, som ikke har et indgående kendskab til disse tre sprog.

7. Det syvende anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 1 og 6 i forordning 1/58, tjenstemandsvedtægts artikel 1d, stk. 1 og 6, og artikel 28, litra f), artikel 1, stk. 1, litra f), i bilag III til tjenstemandsvedtægten, artikel 296, stk. 2, TEUF (manglende begrundelse) og proportionalitetsprincippet samt forvanskning af de faktiske omstændigheder.

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen har begrundet begrænsningen til tre sprog med kravet om, at nyansatte skal være i stand til at kommunikere på de tre sprog inden for institutionerne. Med denne begrundelse er der sket en forvanskning af de faktiske omstændigheder, eftersom de omhandlede tre sprog ikke er de mest anvendte ved kommunikationen mellem de forskellige sproglige grupperinger inden for institutionerne; der er desuden tale om en uforholdsmæssig begrænsning af en grundlæggende rettighed, såsom retten til ikke at blive udsat for sprogmæssig forskelsbehandling, når der findes mindre restriktive foranstaltninger med henblik på at sikre en hurtig kommunikation inden for institutionerne.

Sag anlagt den 12. oktober 2017 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — Papouis Dairies (Papouis Halloumi)

(Sag T-702/17)

(2017/C 424/76)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Cypern) (ved Solicitor V. Marsland og S. Malynicz, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Papouis Dairies LTD (Nicosia, Cypern)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Papouis Dairies LTD

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke i farver, der indeholder ordbestanddelene »Papouis Halloumi« — registreringsansøgning nr. 11 176 344

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. august 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2782/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Papouis Dairies LTD tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 9. oktober 2017 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-704/17)

(2017/C 424/77)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved M. García-Valdecasas Dorrego, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Indkaldelsen annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender:

1. Første anbringende: artikel 1 og 2 i forordning nr. 1/58, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og artikel 1d i tjenstemandsvedtægten er blevet tilsidesat, idet ordningen med kommunikation mellem EPSO og ansøgeren alene foregår på engelsk, fransk og tysk, hvilket indbefatter ansøgningsskemaet.
2. Andet anbringende: artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58, chartrets artikel 22 og tjenstemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, er blevet tilsidesat, henset til, at valget af det andet sprog uretmæssigt begrænses til kun tre sprog, dvs. engelsk, fransk og tysk, hvorved de øvrige officielle sprog i Den Europæiske Union udelukkes, og henset til, at det tredje sprog under valgmulighed 1 begrænses til engelsk, fransk og tysk, hvorved de øvrige officielle sprog i Den Europæiske Union udelukkes.
3. Tredje anbringende: valget af engelsk, fransk og tysk udgør et vilkårligt valg, der giver anledning til forskelsbehandling på grundlag af de udelukkede sprog, jf. artikel 1 i forordning nr. 1/58, chartrets artikel 22 og tjenstemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6.

Sag anlagt den 5. oktober 2017 — Temes Rial m.fl. mod SRB**(Sag T-705/17)**

(2017/C 424/78)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Enrique Manuel Temes Rial (Vilagarcía de Arousa, Spanien), Jon Nuñez Baracaldo (Erandio Astraburua, Spanien), María Luisa Muniente Pallas (Madrid, Spanien), Alfonso Velasco Nieto (Madrid) og Gloria María Zarco Martínez (Guarnizo el Astillero, Spanien) (ved advokat P. Rúa Sobrino)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB/EES/2017/08) og værdiansættelsen fra uafhængige eksperter annulleres for så vidt de har hjemmel i artikel 20.15 i forordning 806/2014.
- Artikel 18 og 29 i forordning (EU) nr. 806/2014 erklæres ugyldige og skal ikke finde anvendelse.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 11. oktober 2017 — Euroways mod SRB**(Sag T-707/17)**

(2017/C 424/79)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Euroways, SL (Hospitalet de Llobregat, Spanien) (ved advokaterne R. Vallina Hoset og C. Iglesias Megías)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Fælles Afviklingsinstans har pådraget sig et ansvar uden for kontraktforhold, og pålægges at betale erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af SRB's handlinger og undladelser, som har frataget ejerne i BANCO POPULAR ESPAÑOL S.A. deres obligationer og værdipapirer.
- SRB tilpligtes at betale erstatning til sagsøgeren for det lidte tab (»det udestående beløb«):
 - principalt tilpligtes SRB at tilbagebetale sagsøgerens investeringer på 543 242,11 EUR i aktier i Banco Popular, eller
 - subsidiært i forhold til foregående påstand tilpligtes SRB at betale 44 055,19 EUR.
- Det udestående beløb forhøjes med udligningsrenter fra den 7. juni 2017 til afsigelsen af dommen i nærværende sag.
- Det udestående beløb forhøjes med morarenter regnet fra afsigelsen af den pågældende dom til fuld betaling af det udestående beløb, til den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for primære refinansieringsoperationer, forhøjet med 2 %.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-659/17, Vallina Fonseca mod SRB.

Sag anlagt den 19. oktober 2017 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-718/17)**

(2017/C 424/80)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Indkaldelse til den almindelige udvælgelsesprøve — Administratorer og assistenter inden for byggesektoren — EPSO/AD/342/17 (AD 6) — Ingeniører inden for området bygningsforvaltning (herunder miljøingeniører og serviceingeniører) — EPSO/AST/141/17 (AST 3) — Jobprofil 1: Koordinatorer/teknikere til bygningskonstruktion — Jobprofil 2: Bygningskoordinatorer/teknikere inden for områderne luftkonditionering og elektromekanisk og elektrisk ingeniørarbejde — Jobprofil 3: Assistenter inden for områderne sikkerhed på arbejdspladsen og bygningssikkerhed, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende nr. C 242 A den 27. juli 2017, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De anførte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som dem, der påberåbes i sag T-695/17, Den Italienske Republik mod Kommissionen.

Sag anlagt den 17. oktober 2017 — Topor-Gilka mod Rådet**(Sag T-721/17)**

(2017/C 424/81)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sergey Topor-Gilka (Moskva, Rusland) (ved advokat N. Meyer)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets anfægtede afgørelse (FUSP) 2017/1418 ⁽¹⁾ af 4. august 2017 annulleres.
- Subsidiært annulleres Rådets anfægtede afgørelse (FUSP) 2017/1418 under alle omstændigheder delvist, for så vidt som sagsøgeren ved afgørelsen er blevet opført under nr. 160) i den liste over personer og enheder, der er anført i afgørelsens artikel 1.
- I overensstemmelse med artikel 68, stk. 1, i Rettens procesreglement forenes nærværende sag med den parallelt verserende sag, som OOO WO Technopromexport har anlagt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende flere åbenbart urigtige skøn

- Henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1351/2014 ⁽²⁾

Forordningen vedrører en anden personkreds end sagsøgerens og udgør derfor ikke et passende grundlag for at opføre sagsøgeren på den omtvistede liste.

- Påstanden om aftalemisligholdelse

Rådet har bl.a. begrundet beslutningen om at opføre sagsøgeren på den omtvistede liste med, at han havde ledt aftaleforhandlingerne med Siemens Gas Turbine Technologies OOO om den oprindelige leveringsaftale, hvorved bestemmelserne i denne oprindelige leveringsaftale efterfølgende blev tilsidesat. Bedømmelsen af, om der faktisk foreligger en aftalemisligholdelse, skal foretages i henhold til russisk ret. Leveringsaftaleparterne skulle have indbragt sagen for forligsdomstolen i Moskva. Så længe denne forligsdomstol ikke har afgjort sagen, udgør påstanden om aftalemisligholdelse et ikke-tilstrækkeligt solidt faktisk grundlag, og den er ikke egnet som begrundelse for afgørelse 2017/1418 (FUSP).

— Overførsel af gasturbiner til Krim

Sagsøgeren bliver foreholdt at være ansvarlig for overførslen af gasturbiner til Krim. De offentliggjorte pressemeddelelser er tvetydige og er støttet på oplysninger fra anonyme kilder. Det påhviler de kompetente EU-myndigheder at godtgøre, at den fremsatte begrundelse er velbegrundet, og ikke [sagsøgeren] at føre et negativt bevis for, at begrundelsen ikke er velbegrundet.

— Tilsidesættelse af grundlæggende principper i den humanitære folkeret

Rusland er folkeretligt forpligtet til at genoprette og opretholde den offentlige orden på Krim, hvilken i dag også omfatter en sikker og bestandig energiforsyning. Der er i begrundelsen til afgørelse 2017/1418 (FUSP) hverken blevet taget hensyn til det humanitære behov for en sådan energiforsyning eller til bestemmelserne i den humanitære folkeret.

2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af den i artikel 296, stk. 2, TEUF fastsatte begrundelsespligt

Afgørelse 2017/1418 udgør en tilsidesættelse af den i artikel 296, stk. 2, TEUF fastsatte begrundelsespligt. Den begrundelse, der er anført under nr. 160) i bilaget til afgørelsen, er samlet set vag og ikke tilstrækkeligt detaljeret. Begrundelsen indeholder ikke de konkrete grunde til, at Rådet i forbindelse med udøvelsen af sin skønsbeføjelse besluttede at lade sagsøgeren være omfattet af de restriktive foranstaltninger, og opfylder samlet set derfor ikke den i artikel 296, stk. 2, TEUF fastsatte begrundelsespligt.

3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse

Idet Rådet ikke har iagttaget den i artikel 296, stk. 2, TEUF fastsatte begrundelsespligt, har det tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse, da det som følge af manglende kendskab til de væsentlige grunde til at opføre sagsøgeren på den omtvistede liste ikke var muligt for denne at varetage sit forsvar bedst muligt.

- (¹) Rådets afgørelse (FUSP) 2017/1418 af 4.8.2017 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2017, L 203I, s. 5).
- (²) Rådets forordning (EU) nr. 1351/2014 af 18.12.2014 om ændring af forordning (EU) nr. 692/2014 om restriktive foranstaltninger som reaktion på den ulovlige annektering af Krim og Sevastopol (EUT 2014, L 365, s. 46).

Sag anlagt den 17. oktober 2017 — WO Technopromexport mod Rådet

(Sag T-722/17)

(2017/C 424/82)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: OOO WO Technopromexport (Moskva, Rusland) (ved advokat N. Meyer)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets anfægtede afgørelse (FUSP) 2017/1418 (¹) af 4. august 2017 annulleres.
- Subsidiært annulleres Rådets anfægtede afgørelse (FUSP) 2017/1418 under alle omstændigheder delvist, for så vidt som sagsøgeren ved afgørelsen er blevet opført under nr. 39) i den liste over personer og enheder, der er anført i afgørelsens artikel 1.
- I overensstemmelse med artikel 68, stk. 1, i Rettens procesreglement forenes nærværende sag med den parallelte verserende sag, som Sergey Topor-Gilka har anlagt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende flere åbenbart urigtige skøn

— Henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1351/2014 ⁽²⁾

Forordningen vedrører en anden personkreds end sagsøgerens og udgør derfor ikke et passende grundlag for at opføre sagsøgeren på den omtvistede liste.

— Påstanden om aftalemisligholdelse

Rådet har bl.a. begrundet beslutningen om at opføre sagsøgeren på den omtvistede liste med, at der blev leveret gasturbiner til Krim, hvorved bestemmelserne i den oprindelige leveringsaftale med Siemens Gas Turbine Technology OOO blev tilsidesat. Bedømmelsen af, om der faktisk foreligger en aftalemisligholdelse, skal foretages i henhold til russisk ret. Leveringsaftaleparterne skulle have indbragt sagen for forligsdomstolen i Moskva. Så længe denne forligsdomstol ikke har afgjort sagen, udgør påstanden om aftalemisligholdelse et ikke-tilstrækkeligt solidt faktisk grundlag, og den er ikke egnet som begrundelse for afgørelse 2017/1418 (FUSP).

— Overførsel af gasturbiner til Krim

Sagsøgeren bliver foreholdt at have leveret gasturbiner til Krim. De offentliggjorte pressemeddelelser er tvetydige og er støttet på oplysninger fra anonyme kilder. Det påhviler de kompetente EU-myndigheder at godtgøre, at den fremsatte begrundelse er velbegrundet, og ikke den pågældende virksomhed at føre et negativt bevis for, at begrundelsen ikke er velbegrundet.

— Tilsidesættelse af grundlæggende principper i den humanitære folkeret

Rusland er folkeretligt forpligtet til at genoprette og opretholde den offentlige orden på Krim, hvilken i dag også omfatter en sikker og bestandig energiforsyning. Der er i begrundelsen til afgørelse 2017/1418 (FUSP) hverken blevet taget hensyn til det humanitære behov for en sådan energiforsyning eller til bestemmelserne i den humanitære folkeret.

2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af den i artikel 296, stk. 2, TEUF fastsatte begrundelsespligt

Afgørelse 2017/1418 udgør en tilsidesættelse af den i artikel 296, stk. 2, TEUF fastsatte begrundelsespligt. Den begrundelse, der er anført under nr. 39) i bilaget til afgørelsen, er samlet set vag og ikke tilstrækkeligt detaljeret. Begrundelsen indeholder ikke de konkrete grunde til, at Rådet i forbindelse med udøvelsen af sin skønsbeføjelse besluttede at lade sagsøgeren være omfattet af de restriktive foranstaltninger, og opfylder samlet set derfor ikke den i artikel 296, stk. 2, TEUF fastsatte begrundelsespligt.

3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse

Idet Rådet ikke har iagttaget den i artikel 296, stk. 2, TEUF fastsatte begrundelsespligt, har det tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse, da det som følge af manglende kendskab til de væsentlige grunde til at opføre sagsøgeren på den omtvistede liste ikke var muligt for denne at varetage sit forsvar bedst muligt.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/1418 af 4.8.2017 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2017, L 203I, s. 5).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1351/2014 af 18.12.2014 om ændring af forordning (EU) nr. 692/2014 om restriktive foranstaltninger som reaktion på den ulovlige annektering af Krim og Sevastopol (EUT 2014, L 365, s. 46).

Rettens kendelse af 18. oktober 2017 — Ecolab Deutschland og Lysoform Dr. Hans Rosemann mod ECHA

(Sag T-243/17) ⁽¹⁾

(2017/C 424/83)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 10.7.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA